

Sveriges minsta tidskrift

UFO

R
A
P
P
O
R
T

Nummer 1 1995

UFOloger buggade vittne
Hemligheterna på AREA 51
Mystiska djurstympningar

28
sidor

USO sänkte Estonia?

UFO

Tidskrift för presentation, spekulation och debatt kring UFO och oförklarade fenomen i Sverige och internationellt. Tidstriften är organ för den ideella föreningen UFO-Östergötland i Linköping.

PRENUMERATION:

Postgiro 52 40 12 - 2, Texas Mediaproduktion. Prenumerationsavgiften är 200 kr för 4 nummer per år.

TIDSKRIFTENS POSTADRESS:

UFO-Rapport/Janne Karlsson, Munkhagsgatan 12, 582 55 Linköping.

TELEFON:

0141.524 60.

ANSVARIG UTGIVARE:

Jan-Ove Sundberg, Box 57, 591 21 Motala.

MEDARBETARE:

Kjell Törnlund, Janne Karlsson, Peter Caspersson, Björn Johansson, Deszö Sternoczky & Pia Malmström.

COPYRIGHT:

Allt textmaterial och alla bilder är copyright UFO-Rapport, om inte annat anges eller om inslaget är en översättning från utländsk publikation. UFO-Rapport får fritt citeras med angivande av källan.

(C) COPYRIGHT 1995: UFO-Rapport.

INNEHÅLL I UFO-RAPPORT NR. 1, MARS 1995:

Sidan 3-7:
INGE FALK IDIOTFÖRKLARAS AV UFO-SVERIGE!
Sidan 8-12:
VAD SÄNKTE ESTONIA?
Sidan 13:
UFO I TV & PÅ VIDEO.
Sidan 14-18:
HEMLIGHETERNA PÅ AREA 51.
Sidan 19-20:
INTERVJU MED BORIS JUNGKVIST.
Sidan 21:
TRIANGEL-UFO:s ÖVER STORBRIANNIEN.
Sidan 22-26:
DE MYSTISKA STYMPARNA
Sidan 28:
VI 4: BEHÖVER VI EN ANDLIG UFOLOGI?

LEDARE

Välkommen till första numret av UFO-Rapport!

Debunkingorganisationen UFO-Sverige får på pälsen direkt, även om syndabockarna bor i Göteborg. Den här gången har dom uppträtt sällsynt vidrigt, som du kan läsa om på sidorna 3-7.

UFO-Rapport kommer att följa deras förehavanden även i fortsättningen och värna om den lille mannen i de s k fria UFO-grupperna.

UFO-Rapports syfte är att på en och samma gång vara informativ, lärrik och underhållande och kommer att försöka tränga bakom förteelserna i fenomenet som fascinerar oss alla.

Vi tänker analysera och diskutera UFO:n och deras påstådda besättningar. Försöka komma fram till vem eller vilka de är, varifrån de kommer, varför de kommer och hur de tar sig hit, om de nu verkligen existerar.

UFO-Rapport kommer att göra ovanliga intervjuporträtt av kända och okända ufologer, fältforskare, författare och andra som bidragit till att vi fått veta mera om fenomenet.

Vår ambition är att försöka ha 40% svenskt material och 60% utländskt.

Annonser införs GRATIS i mån av utrymme. Vi förbehåller oss rätten att redigera om dessa, för att dom i första hand ska passa in som utfyllnad, där ett tomrum uppstår.

Du som har videofilmer av intressanta UFO-föredrag, sädesfältcirkclar, intervjuer du kanske gjort själv, etc. dela med dig till andra! Annonsera och sälj genom UFO-Rapport.

Det finns ingenting som är så roligt som att se sitt namn i tryck, även om det är i en så förhållandevis liten tidskrift som UFO-Rapport, och det kommer du att få, som hör av dig till oss och är intresserad av att översätta utländskt material, ta bilder eller intervjua vittnen och andra intressanta människor.

Till sist:

Ring gärna och berätta vad du tycker om första numret av UFO-Rapport. Ros eller ris spelar ingen roll, bara du tycker något!

FOTNOT: "Debunker" är ett engelskt ord som betyder "förnekare".

Jan-Ove Sundberg, redaktör.

BUGGAD - SMUTSKASTAD - FÖRRÅDD - BESTULEN - IDIOTFÖRKLARAD - FÖRTALAD - FÖRLÖJLIGAD:

INGE FALK IDIOTFÖRKLARAS AV UFO-SVERIGE

ANDERS PERSSON, Västra Sveriges UFO-Förening buggar vittnen med bandspelare i kalsongerna!

CLAS AXSTÄHL Västra Sveriges UFO-Förening visar bilder utan att ha tillstånd!

ANDERS PERSSON OCH CLAS AXSTÄHL GICK SOM "BARN I HUSET" HOS INGE FALK OCH HANS SAMBO LISBETH GRANBERG. DE BJÖDS PÅ FIKA VARJE GÅNG DE VAR DÄR. MAT VID FESTLIGARE SAMMANKOMSTER OCH PÅ HELGERNA. DE FICK ANVÄNDA TELEFONEN GRATIS. DE PRESENTERADES FÖR PÅRÄTS VÄNNER OCH BEKANTA OCH FICK TIPS OM YTTRELLIGARE 30 TILL 50 VITTNEN, SOM SETT UFO PÅ TRAKTEN. NU VISAR DET SIG ATT ANDERS & CLAS, HELA TIDEN GÅTT BAKOM RYGGEN PÅ INGE FALK, SMUTSKASTAT OCH FÖRTALAT HONOM. DET SENASTE AVSLÖJANDET OM VAD DE GJORT, ÄR SÅ ALLVARLIGT, ATT DE BORDE FÖRBJUDAS ATT SYSSLA MED UFO-FORSKNING FÖR RESTEN AV LIVET!

Inge Falk trodde knappt sina egna ögon - satt den unge pojken från Västra Sveriges UFO-förening i Göteborg verkligen och onanerade?

Pojken - en osnuten snorvalp som gjorde det han gjorde på order av sin ordförande Anders Persson, och därför inte ska hängas ut med namn - grävde med ena handen i kalsongerna, när han trodde att Inge inte såg det.

BANDSPELARE I KALSONGERNA?

Inge Falk misstänkte till slut att han var buggad. Att den unge killen i själva verket dolde en bandspelare i kalsongerna!

"Men det kunde jag inte bevisa och för mig spelade det ingen roll att dom bandade vad jag sa, då jag inte hade något att dölja, men jag tycker förstås att

dom kunde ha frågat först", fortsätter Inge Falk.

Det var i mars 1993 och UFO-vågen i trakterna kring Lödöse-Lilla Edet hade just ebbat ut. Anders Persson & Co. kom precis försent för att få se något av vad som varit en ren "invasion" och nu skulle de intervjua Inge Falk och andra som varit vittnen till de spektakulära händelserna.

Anders Persson och hans småpojkar, för det var två stycken, lämnade till slut Inge Falk och fortsatte till Sören Gillberg, en bekant till Inge som också han sett de oidentifierade flygande föremål över trakten.

"RÄTT SOM DET VAR KLICKADE DET TILL"

"Jag såg också att killen satt och rotade i byxorna och undrade vad fan han

höll på med", säger Sören Gillberg till UFO-Rapport. "Rätt som det var klickade det till och först kunde jag inte bli klok på vad jag hört".

När trion hade åkt hörde Sören av en ren tillfällighet ett liknande ljud på TV, och "då slog det mig att ungfaan buggat samtalet!".

Sören ringde till Inge Falk, dit han misstänkte att trion hade återvänt, men Inge vågade aldrig tala om att de kommit till honom, då han hörde att Sören var utom sig av raseri.

"Hade jag fått tag i Anders Persson och dom andra den gången, hade dom fått ett rejält kok stryk alla tre", säger Sören Gillberg.

När UFO-Rapport ringde upp Anders Persson och konfronterade honom med Inge Falks och Sören Gillbergs uppgifter om buggning med en bandspelare gömd i kalsongerna, lät det så här:

Anders Persson: Jag vet inte vad du pratar om.

UFO-Rapport: Det har aldrig hänt, alltså?

Anders Persson: Nej, nej, nej. Det är ju så famöst.. men du kan ju inte veta om det jag säger är sant eller inte sant, så egentligen spelar det ingen roll vad jag säger.

UFO-Rapport: Vad är det som inte spelar någon roll?

Anders Persson: Vad jag säger om det. Jag är mållös. Vad vill du att jag ska svara på sådant? Jag antar att du har dina källor, men.. vem skulle ha upptäckt det då, att jag hade en mikrofon gömd i kalsongerna?

UFO-Rapport: Ett vittne som känner Inge Falk.

Anders Persson: Åh fan.

UFO-Rapport: Stämmer inte det?

Anders Persson: Nej, nej.

UFO-Rapport: Så det är felaktigt?

Anders Persson: Det är felaktigt. Skojar du? Ska man ta det på allvar?

UFO-Rapport: Jag skojar inte. Det här skulle ha hänt precis när fenomenen i Lödöse tog slut och då ni kom in i bilden. Ni kom ju försent..

"JAG SKA SÄGA HUR DET VAR"

Tydligt har Anders Persson ändå något slags samvete, för plötsligt kommer det jag väntat på - ett erkännande!

Anders Persson: Jag ska säga hur det var. När vi började (undersökningarna) hade vi en bandspelare med oss. Det var inte Inge Falk som blev buggad, det var hans kompis. Ja, det var inte jag som hade den med mig (bandspelaren) utan en annan. Vi spelade in vad han sa för

något, utan att han visste om det. Vi gjorde aldrig om det, för efteråt förstod han på något sätt att vi hade haft en bandspelare med oss. Det var jävligt obehagligt..

UFO-Rapport: Då stämmer det alltså?

Anders Persson: Det finns en viss sanning bakom det. Det vi tyckte då, var att folk kanske spänner sig eller att dom inte skulle berätta som dom skulle göra annars om vi hade bandspelaren synlig, men man får ju räkna med att sådant här kommer fram i alla fall, och då har man skiten på sig.

UFO-Rapport: Var det här ett eget initiativ?

Anders Persson: Ja.

Det var alltså så här det började, kontakterna med Anders Persson & Co. och ingen annan än Inge Falk, skulle ha varit så tolerant mot Västra Sveriges UFO-förening, att han strök ett streck över buggningshändelsen.

"Både Anders och Clas var gröna som UFO-forskare, nybörjare som fascinerats av gåtan och då jag samtidigt tyckte att dom var väldigt trevliga, ville jag ge dom en chans till", säger Inge Falk.

UFO-INVASION PÅ VÄSTKUSTEN

Bakgrunden till Anders & Clas beteende mot Inge Falk och Lisbeth Granberg, är en UFO-invasion på västkusten.

Det började i november 1988, då UFO:s dök upp över Halle- och Hunneberg, norr om Tunge, där Inge och Lisbeth bor, och bl a hittade man en älg på Hunneberg som dött under mystiska omständigheter.

Trafikledaren på Malöga flygplats i Trollhättan, berättade att han sett ett UFO komma in efter ett flygplan och det fanns också många andra vittnen.

"UFO är ju något man alltid har velat se med sina egna ögon, så vi bestämde oss för att gå upp på ett berg i närheten och spana litet", berättar Inge Falk. "Det var jag och två bekanta. Vi såg ingenting speciellt den natten, men när jag kom hem igen berättade Lisbeth att hon kände på sig, att det skulle komma något i morgon vid samma tid. Det lät förstås dumt, men det var precis vad som hände".

Inge Falk hade dock gått till sängs, för han trodde inte mycket på Lisbeths intuition. Själv gick hon ut på gårdsplanen klockan 23.20 och hade bara hunnit ut på trappan då ett stort UFO kom flygande i natten.

"STORT SOM EN DANMARKSFÄRJA"

"Det var stort som en Danmarksfärja, med en orangefärgad ljussvans efter sig"

berättar hon. "Det låg en skivformad tingest inne i det starka ljuset och det flög mycket långsamt".

Hon sprang tillbaka in och väckte Inge. Tillsammans såg de det från fönstret på andra våningen och nu såg det ut som två föremål.

Jättefarkosten försvann oidentifierad.

"Efter första observationen tog det väl någon månad innan vi såg något igen", berättar Inge Falk. "Sedan kom det 5-6 stycken om året fram till 1992, då vi drabbades av rena invasionen!".

UFO:na flög fram och tillbaka mellan Lödöse och Lilla Edet, en sträcka på ca 12 km, men det gjordes observationer även utanför det området.

Terrängen är bergig, med skogsbevuxna knallar överallt. Skogen är tät och svårframkomlig. Här och där avbruten av fält och odlad mark. Göta älv går rakt igenom området och löper från Göteborg hela vägen upp till Vänersborg.

UFO-Sverige, som övertagit "Fallet Inge Falk", sedan Clas Svahn ansett att Anders Persson var för inkompetent för att klara det, har framställt invasionen som bluff från början till slut, och påstått att det bara är Inge Falk och Lisbeth som sett saker på himlen.

"DET FINNS HUNDRATALS VITTNEN"

Men som vanligt - ingenting kan vara felaktigare!

"Det finns hundratals vittnen till det som hände här, framför allt 1992", fortsätter Inge Falk. "Ett exempel är vad som hände när jag lät mig intervjuas av TV-Fyrstad i Trollhättan. TV-reportern uppmanade folk som sett något att ringa Anders Persson och Klas Axstahl, men dom hade hummat för mycket och verkat alldeles för osäkra i rutin, så dom fick inte ett enda samtal. Däremot ringde 100 personer till mig!".

Under det hektiska året 1992 fick Inge också samtal. Upp till 20 per dag från människor i hela området. Vissa var fascinerade, andra skrämde, ingen var oberörd.

"Kritikerna sa att det bara var flygplan vi såg, då mycket av det vi såg syntes i riktning mot Landvetter", fortsätter Inge Falk. "En kväll 1992 gick vi därför och satte oss på andra sidan av vårt speciella observationsberg".

Redan första kvällen såg man ett UFO en bit över marken. Det vred på sig, lyfte och flög mot den plats där de satt.

"Det kom rakt emot oss, men så släcktes det ner igen och i nästa ögonblick var det borta".

En enda kväll räknade Inge och Lisbeth till 20 observationer och totalt tror de att de såg mellan 500 och 1 000 UFO:s under 1992.

MILITÄR INVASION

I mars 1993 invaderades området av Lv 6 i Göteborg, som officiellt bara råkade lägga en militär övning på platsen där man sett, fler UFO:s än någon annanstans i Sverige.

"Flera hundra man intog bergen och slätterna kring Tunge och man satte upp mobila radaranläggningar i de stråk där vi sett UFO:s och gjort våra observationer", säger Inge Falk.

Militären stannade kvar i området i ett par dagar, utan att någon fick veta vad övningen gick ut på. När den avslöjades i lokal-TV fick Lv 6 bråttom att avblåsa övningen och militären lämnade området på några få timmar!

"Sedan militären varit här avtog observationerna kraftigt och när Anders Persson & Co. anlände hade de dött ut helt och hållet", säger Inge Falk. "Tyvärr kan man säga, för jag önskar att de hade fått se vad vi såg".

Anders Persson och Klas Axstahl i Västra Sveriges UFO-förening, inledde alltså sina "seriösa" undersökningar med att bugga vittnen!

När jag själv träffade Anders Persson i september 1993, berättade han att man spanat i 40-50 nätter i området, men aldrig fått se en skymt av de påstådda UFO:na. Anders Persson var frustrerad över detta, det märktes, och det grämde honom oerhört att han kommit precis försent till de uppvisningsflygningar som Inge Falk och andra beskrev.

En fråga jag ställde då, löd: Är Inge Falk trovärdig?

Anders Persson: I sin helhet är Inge Falk enormt stabil och reko. Vi har inte kunnat beslå honom med någon uppenbar lögn eller svårartad feltolkning, så det finns ingen anledning att racka ner på någon, när det inte finns något skäl att göra det.

UFO-SVERIGE MISSTROR INGE FALK

Jag frågade också: Har du en känsla av att UFO-Sverige och Clas Svahn misstror Inge Falk?

Anders Persson: Ja! Clas Svahn och UFO-Sverige anser även att vi är oseriösa. Svahn tycker att vi ser för positivt på det här fallet. Clas har sagt så här. Han är inte intresserad av Inge Falks fall för att han känner igen mönstret. En ser någonting, sedan ser plötsligt en massa människor en massa

saker. Det sprider sig som ringar på vattnet, har han sagt.

Anders Persson tillade att man i det läget inte fick någon hjälp av UFO-Sverige och inte ville ha det heller, men sedan hände något. Clas Svahn åkte ner till Göteborg och tog Anders Persson i örat, tillsatte ytterligare en grupp med uppgift att spana, inte på UFO:s utan på Inge Falk, och började hjärntvätta medlemmarna i Västra Sveriges UFO-förening, så att det till slut ledde fram till det som avslöjats idag.

Händelsen som förebådade slutet för Anders Perssons och Klas Axståhls trovärdighet i Inge Falks ögon, kom när det stod klart för Inge att Anders utan lov lämnat en bild vidare till UFO-Sverige.

"I min enfald lät jag Klas Axståhl fotografera av bilder som Marcel Westerlund tagit, och det var en av dessa som man lämnade till UFO-Sveriges tidskrift UFO-Aktuellt, där den publicerades tillsammans med en idiotisk artikel signerad Anders Persson, som påstod att det UFO Marcel och hans fru sett en kväll när de åkte hemåt, efter att ha varit hos mig, var den röda lampen i toppen av en TV-mast utanför Trollhättan", berättar Inge Falk.

HOTADES MED FÄNGELSE FÖR BILDSTÖLD

Marcel Westerlund själv blev så arg, att han hotade UFO-Aktuells ansvarige utgivare Håkan Ekstrand med rättegång, som kunde ha fällt honom för bildstöld och gett honom ett fängelsestraff, om han inte fick ett skadestånd på 50 000 kronor!

Parterna gjorde dock upp i godo efter en del kontakter, och Marcel nöjde sig till slut med en skriftlig ursäkt i UFO-Aktuellt.

Det visade sig också att den påstådda TV-masten inte fanns på plats när Marcel med familj gjorde sin observation - utan den kom upp först året därpå!

Anders Persson lyckades dock få belagt, att en annan mast stod uppsatt på platsen där observationen gjordes, även om den inte såg likadan ut.

Att ingenting stämmer med masten, inte ens dess utseende, spelar naturligtvis ingen roll för en man som ger sina medarbetare order att bugga vittnen med en bandspelare gömd i kalsongerna.

"När Anders lämnade Marcells bild till UFO-Sverige gjorde han bort sig hos mig, och det talade jag om för honom", fortsätter Inge Falk. "Det var så lumpet, rent ut sagt, att jag först då förstod, att det var ett misstag att jag över

huvud taget beblandat mig med UFO-forskarna från UFO-Sverige".

IDIOTFÖRKLARAD

Det senaste avslöjandet är att UFO-Sverige idiotförklarat Inge Falk!

En fältforskare i UFO-Sverige som kontaktat UFO-Rapport mot löftet att få vara anonym, har valt att berätta vad som hände på riksorganisationens fältforsarkurser, både i Lersäter och i Göteborg, då han tycker att det har gått alldeles för långt i smutskastningskampanjen mot Inge Falk.

"Insider" berättar:

"Klas Axstål visade och hårdkritisera Inge Falks bilder, som han fått fotografera av mot löftet att endast använda dem i deras lokalförening, sedan spädde Anders Persson på med en rad nedsättande påståenden om Inge som person.

Anders Liljegren och Håkan Ekstrand hakade på, och menade att Inge Falk måste vara mentalt störd, som vidhåller att det är UFO:s han sett och fotograferat, då UFO-Sverige påstår sig ha bevisat att det är flygplan från Landvetter!

Inge Falk, som jag själv känt i snart två år, är en av de mest sansade och trovärdiga personer jag träffat under mina drygt 30 år som UFO-intresserad.

Att påstå att han är mentalt störd är lika idiotiskt som att påstå att Klas Axstål skulle vara mentalt störd!

Inge vill inte visa hur besviken han egentligen är på Anders Persson och Klas Axstål efter allt ont de gjort honom, men samtidigt är han förbannad för att han utnyttjades av människor han trodde han kunde lita på.

"Klas Axstål har tagit hundratals bilder av andra vittnen än mig och Anders har intervjuat och dokumenterat dom på andra sätt, och det trodde jag att dom skulle presentera en vacker dag, och på så sätt stödja mig, och så gör dom så här istället", säger en bedrövad Inge Falk. "Nu är det inte lönt att dom visar sig här mera, varken Anders Persson eller Klas Axstål!"

Lisbeth Granberg vill inte säga någonting alls om det hon fått veta. Men det märks att hon tagit det mycket hårt, att Inge nu utpekas som mentalt störd av UFO-Sverige, i synnerhet som hon tyckte väldigt bra om både Anders Persson och Klas Axstål.

SOVJETISKA METODER

UFO-Sveriges smutskastningsmetoder är sovjetiska!

Det gamla Sovjetunionen hade en mycket

säker metod för att ta hand om sk dissidenter, oppositionella som till varje pris försökte berätta sanningen om diktaturen bakom järnridån.

Man anklagade dem helt enkelt för att vara tokiga - mentalt störda!

På så sätt kunde de låsas in och stoppas, hindras från att sprida vad regimen uppfattade som osanningar och på exakt samma sätt arbetar numera UFO-Sverige.

När jag själv i osvenskt raseri startade "Hårda Tider" i december 1993, och i ett lika ursinnigt ordalag lovade att jag skulle avslöja UFO-Sveriges ljusskygga arbetsmetoder, påstod Clas Svan att flera i UFO-Sveriges styrelse, hade ifrågasatt min psykiska hälsa och t o m trodde att jag var nära självmord!

Bara för att jag vågade kritisera det mäktiga UFO-Sverige, var jag alltså mentalt störd, enligt Clas Svahn, så det är inte första gången UFO-Sverige tillgripit det epitiet dom nu satt på Inge Falk, och säkert inte den sista!

UFO-Rapport kommer att fortsätta sin närgångna granskning av UFO-Sverige och Clas Svahn - oavsett deras lögnaktiga påståenden, ryktesspridning och försök att stoppa både mig personligen och tidskriften.

Det är inte ett hot. Det är ett löfte.

På allmän begäran:

SISTA SAMTALET MED SVAHN

Telefonbandat samtal den 940120.

Del 3: Fallet Inge Falk.

UFO-Rapport: Varför är du så negativ till det Inge Falk har sett och fotat?

Clas Svahn: Anders Persson har följt Lilla Edet-händelserna under lång tid. Han har sagt, att några få rapporter är riktiga UFO:n. Runt 95% är bara miss-tolkningar.

UFO-Rapport: Av flygplan?

Clas Svahn: Av misstolkningar. Jag kan inte säga exakt vad. Det är Anders Perssons ord. Vi har folk i trafikledartornet på Landvetter också, som undersökt det här. Dom vet att många observationer är flygplan.

UFO-Rapport: Har du sett bilderna som Inge Falk har tagit?

Clas Svahn: Jag har sett många av dom. En del av dom är för mig mycket lika flygplan, speciellt hans filmer. Men det finns bilder som jag inte kan uttala mig om.

UFO-Rapport: Jag tycker att Inge Falk verkar väldigt ärlig!

Clas Svahn: Men han har ju svårt

ibland också.. det märktes på TV i Pernilla & Co. Såg du det? Det kom en bil på vägen och slog på helljusen och då blev det en reflex i kameran, det såg man väldigt tydligt. Ingen såg detta som var med på platsen, utan det var ju bara i kameran. Efteråt påstod Inge Falk att man hade sett det där. Då sa Anders Persson till honom: Men snälla Inge Falk det såg du ju inte! Nej, det hade han inte gjort då, sa han. Det är ingen entydig bild av en person som bara är oskyldig.. som sitter där och ingenting säger emot. Han är väldigt indragen i det här.

UFO-Rapport: Men han är ju inte ensam om att ha sett något och man har ju suttit flera stycken på det särskilda observationsberget och sett när UFO:na haft uppvisningar!

Clas Svahn: Men vilket håll har man tittat åt? Jo, Landvetter och där borta i fjärran flyger plan som hela tiden startar och landar.

UFO-Rapport: Om ditt resonemang ska hålla, ska man ju kunna gå upp på observationsberget när som helst och sätta sig, och se dessa lysande föremål i fjärran. Men tänk om man går upp och sätter sig en kväll, och så ser man inte någonting alls, som hänt flera gånger!

Clas Svahn: Ja, då måste det vara någonting annat dom har sett.

RIDÅ!

I nästa nummer: Clas Svahn talar ut om sin syn på utomjordingar.

UTOMJORDINGAR, BESÖKER DE OSS MÄNNISKOR? Ja, den frågan ska vi försöka besvara i nästa nummer av UFO-Rapport, som blir ett specialnummer om just utomjordingar; hur de ser ut enligt vittnesmålen, betar sig, vilka känslor de väcker, vilka teorier som finns om dom, etc. Något att se fram emot, så missa inte UFO-Rapport 2!

TRASIGT BOGVISIR - JÄTTEVÄG - RYSK BOJ ALT. MINA - ELLER GÄCKANDE "FANTOMUBÅT", USO?

VAD SÄNKTE ESTONIA?

PÅ NATTEN DEN 28 SEPTEMBER 1994 FÖRLISTE M/S ESTONIA OCH NÄRMARE 1 000 MÄNNISKOR DOG I NORRA ÖSTERSJÖN. OFFICIELLT ORSAKADES OLYCKAN AV ETT DÅLIGT S K BOGVISIR, I FÖREN. DET TYSKA VARV SOM BYGGDE FÄRJAN ANSER EMELLERTID ATT NÅGOT "EXTRAORDINÄRT" MÅSTE HA HÄNT, OCH UFO-RAPPORT HAR STUDERAT EN RAD ALTERNATIVA FÖRKLARINGAR TILL KATASTROFEN.

Varvet som byggde Estonia misstror den officiella haverikommissionen. Meyer Werft i Papenburg i nordvästra Tyskland som byggde fartyget 1979 (och vars anor går tillbaka till slutet av 1700-talet i skeppsbyggarkonsten) har därför tillsatt en egen, tysk haverikommission.

Den tyska kommissionen har en budget på 750 000 kronor och fria händer. I den ingår två skeppskonstruktörer, två kaptenar, varav en från Skandinavien, och en analytiker.

Kommissionen började arbeta i början av januari och har bl a byggt upp en exakt modell av Estonia som är drygt en meter lång och föreställer främre delen av skeppet. Modellen har redan testats i en rad prov.

"De visar att visiret kan ha tagit med sig bogrampen och på så sätt öppnat hela bildäck", säger Peter Hol-tappels, som leder den alternativa kommissionen. "Problemet är att skadorna på visiret, som vi fått inspektera, inte riktigt stämmer med den teorin".

Han tror att någonting extraordinärt måste ha inträffat.

"Varken väder, hastighet eller skeppets kondition kan förklara det som skedde. Kanske körde hon på en av de stora sovjetiska bojar som fortfarande finns i de här farvattnen".

Klockan 18.00 på kvällen den 27 september 1994, lämnade M/S Estonia Tallin med destination Stockholm. 776 passagerare och 188 besättningsmän räknade med att vara framme 16 timmar senare.

STÖRSTA FARTYGSKATASTROFEN

Istället skulle de bli huvudpersoner i den största fartygskatastrofen någonsin i Skandinavien.

Rekonstruktioner som gjorts av svensk massmedia, baserade på intervjuer med överlevande, tyder mera på en kollision än någonting annat och som jag visat i min bok "Fantomubåtarna" (Zindermans förlag 1993) har s k USOs - Unidentified Submarine Objects - ett flertal gånger

kolliderat med allt ifrån färjor till handelsfartyg, lotsbåtar, fiskebåtar och segelbåtar i norra Östersjön och på andra platser runt den svenska kusten.

VITNESMÅLEN

Vittnesmålen om vad som hände Estonia under de kritiska minuterna innan hon gick till botten är samstämmiga, och avslöjande.

Mellan klockan 23.45-24.00:

Einar Kukk, styrman på systerfartyget Vironia, som är med på resan för att lära upp sig, minns det konstiga ljudet väl, men trots att han är yrkesman kan han inte beskriva det, han har aldrig hört något liknande, men vet genast att det är något fel.

Han stiger upp, klär på sig och tänker gå till bryggan för att se vad som händer. Han är professionellt nyfiken. Men Kukk hinner bara få på sig skjorta och byxor innan Estonia får kraftig slagsida.

Per-Arne Persson har inte somnat. Han känner sig "olustig" och då hör han plötsligt ett par ordentliga smällar. Det låter som "explosioner". "Jag trodde båtjäveln skulle gå i tusen bitar".

Marek Kaasik har stannat till vid de enarmade banditerna utanför puben. Då kommer en smäll som överröstar allt - en kraftig krasch, "metall mot metall", som han själv beskriver det. Det låter "BOOOM" i en utdragen stund och Marek Kaasik tycker att det kommer framifrån-uppifrån.

Silver Linde är på väg upp mot bryggan efter sin tredje vaktrunda, som varit rutinartad och gått snabbt. Linde står i fören, högst en meter från bogporten, och ska gå till hissen upp mot bryggan när något han aldrig upplevt och aldrig mer vill vara med om händer; en plötslig smäll, "tung metall som slår i tung metall", ett dån, en kraftig stöt. "Däcket skälvede, jag kastades upp i luften, jag höll på att falla handlöst ner".

Det k a n ha varit bogvisiret som i det ögonblicket höll på att knäcka rampen, men Silver Linde tänker inte ens tanken, så osannolik är den. Fast en våg tror han inte heller att det var och han ropar i sin walkie-talkie till bryggan och undrar vad fan de håller på med?

Peter Kannussaar, styrmannen, svarar att Linde ska vänta vid fören och kolla om ljudet återkommer. Inga fler smällar hörs. Han får en ny order: "Checka kontrollerna". Vid sidan av rampen finns ett skåp på väggen. Silver Linde behöver inte ens öppna det. Han ser tydligt

lamporna, två stycken, en för visiret, en för rampen. Båda lyser grönt. Visiret är stängt. Rampen är stängd. Och inget vatten läcker in, då skulle han ha blivit våt om fötterna.

"Allt är OK", meddelar Linde till Kannussaar.

Men allt är inte OK med Estonia.

I kontrollrummet längst ner i fartyget tittar maskinisten Hennes Kadak på TV-skärmen och det han ser gör honom alldeles iskall.

"DET VAR SOM I EN FILM..."

"Det var som i en film jag såg en gång om Stålmannen. Där finns en scen som visar en metallvägg som brister och vatten som bara sprutar in. Så var det nu också. Det kom in enorma mängder vatten".

Klockan är mellan 00.22 och 00.26 (sjöräddningscentralen i Åbo anger tiden till 00.24) då Estonia sänder iväg ett Mayday på nödkanal 16. Silja Symphony, som är på väg från Stockholm mot Helsingfors, bandar anropet, som är riktat till Silja Europa.

Det bitvis knappt hörbara och ibland förvirrade nödroppet blir exakt sex minuter och 15 sekunder långt.

"VERKLIGT ILLA, VERKLIGT ILLA"

Samtidigt som Europa börjar vända kommer den sista hörbara meningen innan Estonias radio slocknar. Det är som en svag flämtning:

"Verkligt illa, verkligt illa ser det ut här, ja..". Sekunden senare dör Estonias radio och klockan 00.40 försvinner hon från radarskärmarna.

Enligt de senaste siffrorna räddades 137 personer, medan närmare 1 000 dog i Östersjöns iskalla vatten.

Det 15 556 ton stora fartyget, 155,4 meter långt och 24,2 meter brett, ligger vält på ena sidan, i 115 grader. Vraket ligger alltså nästan upp och ned.

Det ligger på internationellt vatten men på finsk ekonomisk zon. Aktern ligger på 86 meters djup, fören på 75 meter. Från vattenytan är det 54 meter till den högsta punkten på vraket.

INGEN BÄRGNING

Omedelbart efter färjekatastrofen uttalade statsminister Ingvar Carlsson att Estonia skulle bärgas, oavsett vad det kostade i pengar och ansträngningar.

Sedan Sjöfartsverkets experter bokstavligen hängt upp sig på bogvisiret skickades ett specialfartyg med tungdykare ut för att leta rätt på det.

Bogvisiret hittades efter några veck-

ors intensivt letande. Det var till- bucklat och trasigt, men gav inte de svar man hade hoppats på och under tiden hade regeringen ändrat sig. Estonia ska inte bärgas heter det, och man hävdar också att det vore oetiskt, nästan jämförbart med gravplundring, att ta upp färjan.

Bogvisiret har naturligtvis spelat en avgörande roll vid förklaringen, frågan är vad som fick det att falla av?

Hanteringsslarv, tekniskt fel, metall- utmattning och felkonstruktion är bara några hypoteser som framlagts, men hittills har ingen av dem kunnat be- visas och frågetecknen bara hopar sig.

EN JÄTTEVÅG?

En av haverikommissionens favorit- teorier är att en jättevåg slagit loss bogvisiret.

Det grundar man på det faktum, att fyra andra färjor haft allvarliga pro- blem i samma område där Estonia sjönk: M/S Mariella, Finlandias systerfartyg Silvia Regina, Diana II och Silja Lines M/S Finlandia.

Lennart Ahlberg på Sjöfartsverket i Stockholm, säger:

"Det handlar om Finska vikens mynning vid Hangön. Det är ett farligt område för att det grundar upp sig, sam- tidigt som sjön går krabb".

Men som varje sjöman vet, kan inte krabb sjö skapa jättevågor. Det enda som kan skapa en våg stor nog att slå håll på fören till en jättefärja som Estonia, är en "tsunami".

Tsunami är ett japanskt ord som be- tyder "hamnvåg" eller "havsvåg som upp- kommer genom undervattensjordskalv ell- er vulkanutbrott".

Inga undervattensjordskalv eller vulkanutbrott har rapporterats från varken norra eller södra Östersjön, men en händelse 1986 i Bottenhavet för tankarna till någon form av seismisk aktivitet på botten av våra vatten.

"ETT LJUSSKEN STEG UPP UR HAVET"

Det var den 2 september 1986, och bil- färjan Scandinavia på rutten Gävle-Kaskö befann sig 85 km utanför den finska kus- ten, väster om Björneborg i Bottenhavet.

Natten var stjärnklar, sikten god.

"Klockan var några minuter över tre då vi plötsligt såg ett kraftigt ljussken stiga upp ur havet, samtidigt som ett 150 meter högt, svampformat rökmoln med två gula ringar bildades", berättade styrman Håkon Fjällberg senare. "Det såg ut som atombombexplosioner brukar göra på TV och var mycket skrämmande".

Håkon Fjällberg hade varit ute till sjöss i 23 år, sexton av dem som styrman.

"Det var nära färjan, mellan 6 och 15 km bort skulle jag tro. Molnet hängde kvar över havet i sex minuter, omgivet av de gula ringarna, innan det försvann. Det var hemskt, och visst var vi rädda".

Huruvida denna förmodade, seismiska aktivitet skapade jättevågor eller inte, är höljt i dunkel, men går man till Stilla havet och kusten utanför Japan, där de är relativt vanliga, dröjer det upp till 10-12 timmar innan en tsunami bildats och utgör ett hot för det som kommer i dess väg.

Mot en tsunami, även om den skulle ha framkallats på det här sättet i norra Östersjön, talar det faktum att andra färjor passerade olycksplatsen både före och efter Estonia - samma natt.

RYSK BOJ ELLER MINA?

Det tyska varvet har framlagt teorin, att det skulle ha kunnat vara en rysk boj som slog upp bogvisiret på Estonia och därmed sänkte färjan.

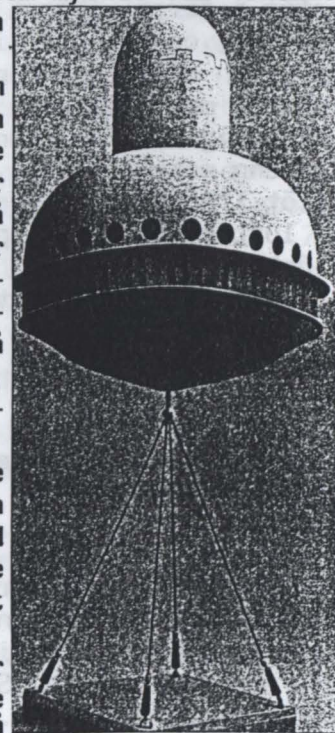
Men några ryska bojar finns inte på "färjerutten" mellan Sverige och öst- länderna, det tror inte finska medier för ett ögonblick och i rimlighetens namn, borde en sådan i så fall ha på- träffats tidigare.

Då är det bra mycket intressantare det som uppges av den engelska, f d kommen- dörkaptenen Richard Compton-Hall, som i sin bok, "Submarine versus Submarine: The Tactics and Technology of Underwater Confrontation" (utgiven 1988), berättar om en rysk mina, som mycket väl skulle ha kunnat sänka Estonia.

Det handlar om ett antiubåtsvapen kallat "stigande mina". Dessa minor är förankrade på botten och står där de står tills för- programmerade ljud- källor, alltså fiendens fartyg, blir för när- gångna.

Då lösgörs de automatiskt och stiger uppåt med jetdrift. När de träffar målet sprängs de.

Stigande minor kan läggas ut både på grunt och på

djupt vatten och enligt Compton-Hall placeras de oftast kring egna ubåts- baser och i ubåtsfarleder.

Finska viken har länge påståtts vara infartsleden till hemliga, ryska ubåts- baser, där man skulle ha gömt både mini- ubåtar och konventionella ubåtar, och därför är det inte orimligt att ryssar- na haft eller har sådana antiubåts- minor där Estonia passerade.

Svårare är det att förklara, var- för minan i så fall sprängde en oskyldig passagerarfärja? ASW-minan (ASW står för Anti-Submarine-Warfare) är för- programmerad med fiendens fartygsljud och till fiender räknar ryssarna knappast passagerarfärjor. Å andra sidan har man haft svårt att smälta att Est- land bröt sig loss från unionen när kommunismen föll för några år sedan, och allt sedan dess har förbindelserna mell- an Ryssland och Estland varit an- strängda. Så ansträngda, att ryssarna lät en ASW-mina spränga Estonia med avsikt? Nej, det kan man inte tro, åt- minstone så länge det inte finns några bevis för det.

EN FANTOMUBÅT?

Kolliderade Estonia med en fantomubåt, eller USO; Unidentified Submarine Object?

Ja, som jag visat i min bok "Fantom- ubåtarna" härjar ett slags farkoster som tycks ha ett samband med UFO-fenomenet, både på svenskt vatten och i hav över hela världen.

Fantomubåtarna har fått sitt namn för sina fantastiska egenskapers skull; de kan bl a nå farter i ytläge på upp till 200 km i timmen, lyfta från vatten-

ytan och flyga rakt upp i luften, man- övrera genom ytterst trånga passager och på mycket grunt vatten, och motstå alla typer av "undervattensfällor", som nät, mineringar, avlyssningsposter och dylikt och alla typer av bomber, in- klusive antiubåtsraketer.

Fantomubåtarna är långt ifrån o- farliga där de rusar omkring inomskärs eller på öppna havet och i mer än ett fall har kollisioner inträffat, även i just dåligt väder, som ju rådde den natten Estonia gick under.

"IMMEN" SÄNKTES I HÅRT VÄDER

Klockan var 23.30 den 2 april 1977.

I mörker och hårt väder, med 18 meter per sekund och fem meter höga vågor var lastfartyget "Immen", på 4 600 ton, på väg från Örnsköldsvik till tyska Lübeck med en last av pappersmassa.

Kapten Klas Lind stod själv på bryggan när en stöt plötsligt kändes i hela far- tyget. "Immen" befann sig då några distansminuter norr om Gotska Sandön och strax efter stöten kom larmet från aktre maskinrummet:

"Vi tar in vatten!".

Läckan var så stor att "Immen" fick slagsida. Den 13 man stora besättningen gick i en gummiflotte och kunde kort därpå räddas av en helikopter från Vis- by. Innan de räddades hann de se "Immen" försvinna i djupet med aktern före.

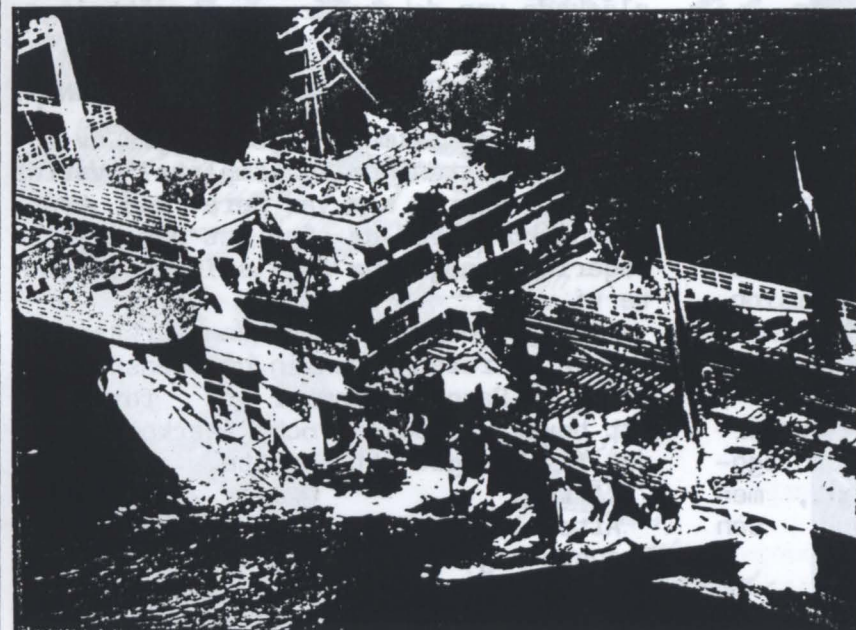
Klockan var då 01.10 på natten.

Tre dagar senare spelade en VERTOL- helikopter från marinen in märkliga, "knackande" ljud på platsen där far- tyget gått till botten och Saab Scania's undervattensfarkost Saab Sub, TV-filmade skador på "Immen" som visade ett tri-

angulärt hål, 1 x 0,5 meter med plåtkanterna vikta inåt!

Nio år tidigare hade den norska tankern "Texaco Bogota" kolliderat med ett okänt undervattensföremål utanför sydöstra Gotland, och börjat brinna. En besättningsman dog medan övriga räddades. När fartyget tagits upp på varv, hittades två märkliga hål under vattenlinjen. De var ca 15 cm i diameter och närmast triangelformade, med spetsen vänd uppåt. Det märk- ligaste med dem var dock, att plåtkanterna i de båda hålen var vikta inåt!

Fantomubåtarna har inte väjt för något fartyg till sjöss, inte ens färjor!

TIDIGT PÅ MORNINGEN DEN 24 JUNI 1968, TRÄFFADES DEN NORSKA TANKERN "TEXACO BOGOTA" AV ETT ELLER FLERA MYSTIS FÖREMÅL, SOM GJORDE TRIANGELFORMADE HÅL I BABORSSIDAN, ORSAKADE BRAND OCH EXPLOSIONER OCH EN BESÄTTNINGSA MIN FOTO: PRESSANS BILD

På kvällen den 10 december 1987, kolliderade vägverkets färja 295 med ett okänt föremål i Oxdjupet utanför Vaxholm i Stockholms norra skärgård.

Det snöade och blåste kraftigt. Skepparen på färjan tvingades gå i väntläge för överfarten, då Åbofärjorna Viking Sally och Rosella samtidigt höll på att passera ut genom Oxdjupet.

RATTEN SLOGS UR HÄNDERNA

Då hände det. Skepparen hörde en kraftig smäll, samtidigt som ratten slogs ur händerna på honom. Samtidigt upphörde också styrningen att fungera.

När färjan senare togs upp på land avslöjades omfattande skador. 60 cm av skäddan (en ca 20 cm tjock järnstång som löper under rodret) hade krökts uppåt. Skäddan hade låst rodret och det fanns ordentliga skrapmärken.

De uppräknade fartygen har alla varit

mindre än Estonia, men när det handlat om USO-kollisioner har det inte spelat någon roll hur stora fartygen varit, de har förlist eller nästan förlist ändå.

Ett bra exempel på det är vad som hände den japanska jättetankern Yoho Maru på 88 000 ton.

Den 9 augusti 1968 hade hon lämnat en oljehamn i Persiska viken för att gå till Japan. Vindstyrkan var ca 12-13 meter i sekunden med ganska grov, överbrytande sjö, vilket dock var normalt monsunväder för området vid den årstiden.

Yoho Maru gick med 15,5 knop när besättningen plötsligt märkte en skakning i skrovet. Skakningen var inte så kraftig att man kunde misstänka en kollision, men efter en stund ökade vibrationerna i skrovet och först då kom man underfund med vad som hänt.

När fartyget stannat upp och undersöktes hittade man ett hål i bordläggningen. Hålet var 16 meter långt, med en höjd av tre meter på förkanten och sju meter akterut.

FLERA TEORIER LANSERADES

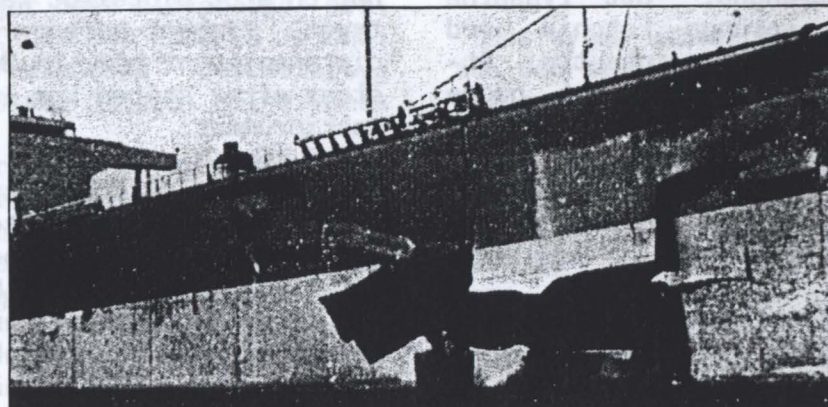
Vad kunde ha orsakat olyckan? Flera teorier lanserades. Som grundstötning,

explosion efter utläckande olja, konstruktionsfel, och en tänkbar kollision med "främmande ubåt".

NKK, Nippon Kaiji Kyokai, det japanska klassningssällskapet, ansåg efter att ha bedömt skadorna, att dessa orsakats vid kollision med ett okänt föremål och kunde ett USO riva upp ett så stort hål i ett fartyg på 88 000 ton, är det säkert kapabelt att sänka en passagerarfärja som Estonia!

Hade Estonia kolliderat med ett förmodat USO om babord eller styrbord, hade resultatet blivit lika tragiskt som det blev av att bogvisiret flög upp, nämligen att fartyget sjunkit till följd av den svåra storm som rådde vid olyckstillfället.

Fantomubåtarna tycks välja att operera nära färjerutter, oavsett den uppenbara kollisionsrisken och den senaste sänkningen inträffade i början av förra året utanför Danmark.

Det blev stora skador på 88 000-tonnaren Yoho Maru; hålet i bordläggningen var 16 meter långt, med en höjd av tre meter i förkanten och 7 meter akterut. Enligt det japanska klassningssällskapet kolliderade tankern med ett USO, eller fantomubåt.

Den svenska bogserbåten Freja befann sig strax före 13, den 20 februari 1994, på ingång till danska Fredrikshavn då den kolliderade med något okänt i djupet.

Danmarksfärjan Stena Jutland befann sig bara 100 meter från haveriplatsen och

plockade upp de stelfrusna besättningsmedlemmarna.

VARFÖR HEMLIGSTÄMPLADES ALLT OM ESTONIA?

Varför har filmerna som tagits av Estonia på botten hemligstämplats? Varför belades dykarna som var nere med tystnadsplikt om vad de såg? Vet den svenska regeringen något om förlisningen som inte vi vet?

Frågorna hopar sig om den värsta fartygskatastrofen någonsin på svenskt vatten. UFO-Rapport kommer att fortsätta att bevaka händelsen och återkommer när det finns något att berätta.

KÄLLOR:

Aftonbladet, Expressen, Dagens Nyheter Svenska Dagbladet & iDag under hela september och oktober 1994, samt Aftonbladets specialutgåva den 941110, med namnet "Estonias undergång". Övriga källor finns omnämnda i texten.

UFO

i TV & på VIDEO

NU SATSAR TV 4 stort på UFO & Mystiska Fenomen. Det kan ni tacka Anders Franzén i Örebro för, entusiast och ensamvarg som också försett UFO-Rapport med mycket bra material.

FÖRHANDLINGAR PÅGÅR om en dokumentär om Roswellkraschen, och man kommer också att visa "Fire in The Sky", en spelfilm om fallet Travis Walton.

TILL VÅREN sänder TV 4 också en serie 30 minuter långa dokumentärfilmer om UFO:s. Seriens namn: "Sightings".

STRANGE BUT TRUE är en annan serie som planeras. Även där är avsnitten 30 minuter långa. Serien handlar om mystiska fenomen, men det blir också inslag om UFO-fenomenet från olika delar av världen, säger TV-4:s programtjänst till UFO-Rapport.

"SHOWDANCE" är namnet på en spelfilm av Starlight Picture i USA och släpps inom kort på bio. Det handlar om dom elaka små grå. Vi lär inte få se den på bio i Sverige, men förhoppningsvis kommer den på video så småningom.

Det blir något att se fram emot, enligt förhandstipsen!

KEVIN COSTNER spelar just nu in "Waterworld", som handlar om en undervattensras som färdas i USO:s (Unidentified Submarine Objects), något jag spekulerat i, i min bok "Fantomubåtarna".

Svensk premiär i slutet av september.

NADJA ROGOLICH i Malmö har gjort en 30 minuter lång, svensk UFO-dokumentär. Den visar mest stillbilder, men ska ändå vara sevärd.

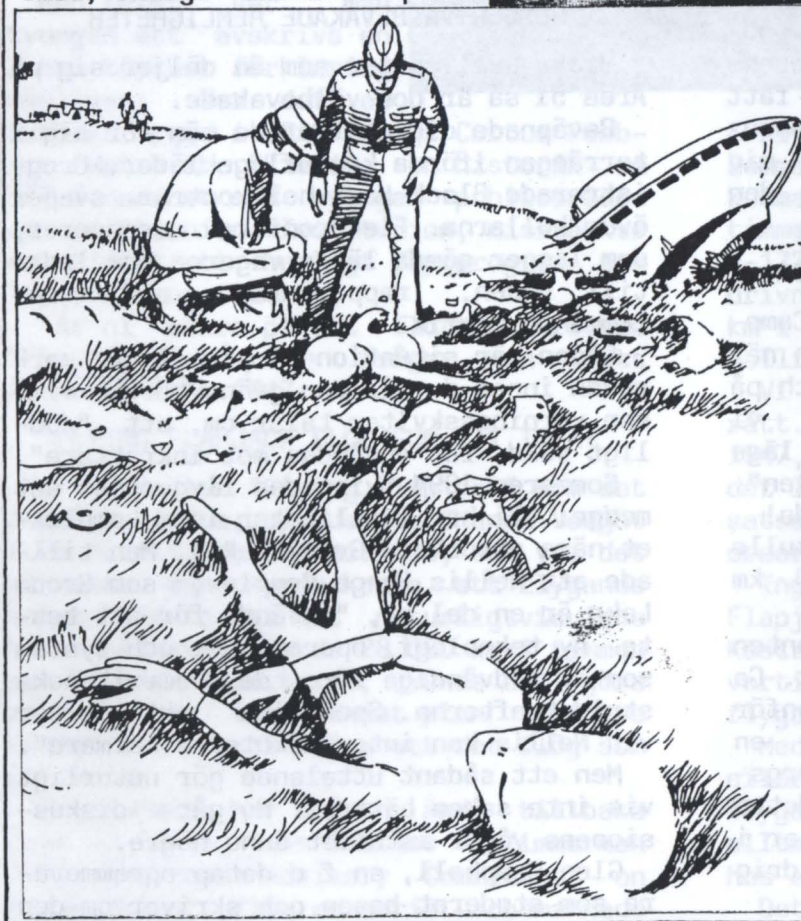
Nadja har nyligen inlett ett samarbete med Gösta Engström från UFO-Luftrumsbevakning, som numera videofilmar som sitt framtida levebröd, och Gösta har i sin tur ett samarbete på gång med den oefterhärmlige "Canada-Lasse".

Vad skulle inte en så begåvad trio kunna åstadkomma för den svenska UFO-dokumentärsmarknaden!

Pray for humanity...

SHADOW DANCE

IS COMING

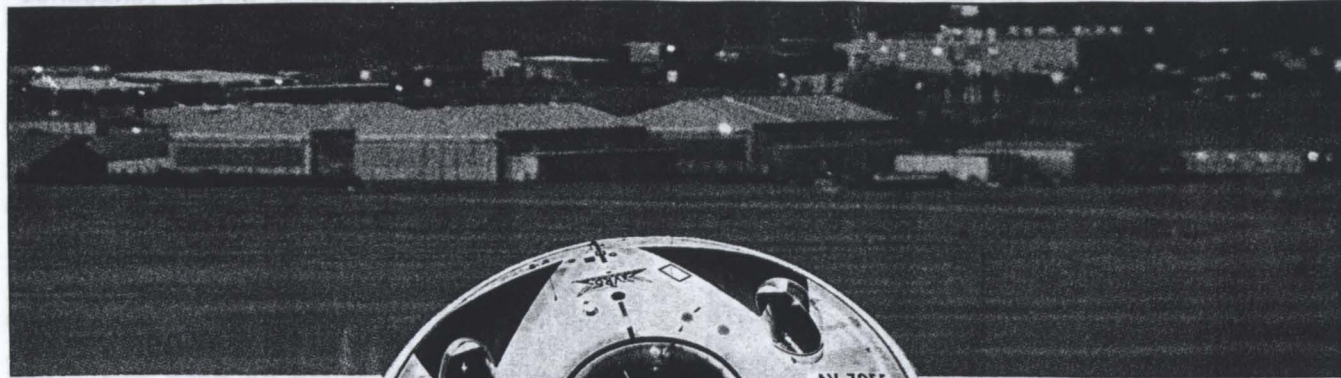
STARLIGHT PICTURES
PICTURE & TELEVISION PRODUCTION

© 1994 Starlight Pictures Film Corporation. All Rights Reserved.

Illustrationen till vänster visar en scen ur Roswellkraschen.

HEMLIGHETERNA PÅ AREA 51

EFTER HANGAR 18 KOMMER AREA 51, EN HEMLIG BAS I NEVADAÖKNEN DÄR DEN AMERIKANSKA MILITÄREN PÅSTÅS TESTFLYGÅ OMHÄNDERTAGNA FLYGANDE TEFAT! VAD ÄR SANT OCH VAD ÄR FANTASIER OM AREA 51? TIDSKRIFTEN POPULAR MECHANICS SKICKADE SIN UNDERSÖKANDE REPORTER ABE DANE TILL OMRÅDET. RESULTATET PUBLICERADES I JANUARINUMRET OCH HÄR FÖLJER EN ÖVERSÄTTNING:

Utsatt och alldeles ensam under Nevada-öknens stjärnhimmel krängde jag av mig packningen och kröp den sista biten upp till toppen av White Sides Mountain. Med bara en kikare, en bandspelare och en polisradio som enda utrustning, tog jag mig över klipporna.

Att komma så här långt hade varit tufft. Först hade jag fått ta en omväg med min fyrhjulsdrivna bil, för att undvika sensorerna som larmar basens säkerhetstjänst, sedan hade jag fått gå i sick-sack genom buskvegetationen, och hela tiden hade jag fått akta mig för att inte avteckna mig mot den ljusa himlen.

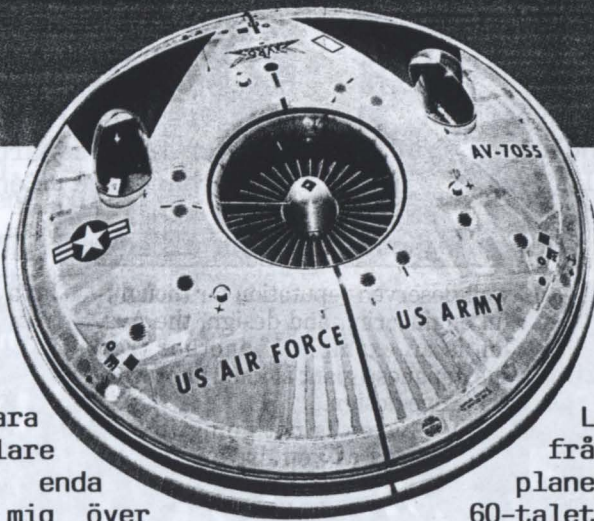
NÅGONTING FICK ORDER ATT INTE LANDA!

Natten innan hade jag och Glenn Campbell upptäckts av säkerhetsskillarna när vi spanade från en annan kulle, och på trafikledartornets frekvens hörde vi någon säga: "Vi går över till läge Watchdog.. vi har besökare på kullen".

Någonting fick order att inte landa!

Någonting dom inte ville att vi skulle se trots att vi befann oss drygt 20 km därifrån!

När jag drog mig upp över klippkanten var jag säker på att jag kommit rätt. Ca 20 km längre bort och precis nedanför horisonten glimmade "Dreamland", en samling ljus vid foten av bergskedjan. Även känt som Area 51 är detta platsen som gör av med miljoner dollar i skattepengar - dagligen! Och som aldrig berättar vad dom har för sig.

Area 51, som består av ett stort antal hangarer gigantiska parabolantenn-er och världens längsta landningsbana, sträcker sig över Nevadas ut-torkade sjöbotten Groom Lake. I fyra decennier - från det topphemliga spion-planet U-2 på 50-talet, till 60-talets SR-71 och F-117A Stealth på 80-talet - har Groom Lake varit platsen för hemligheter.

DÖLJER VÄLBEVAKADE HEMLIGHETER

Vilka hemligheter som än döljer sig på Area 51 så är dom välbevakade.

Beväpnade oidentifierade män rör sig i terrängen iförda kamouflagelädrar. Oreg-istrerade Black Hawk-helikoptrar sveper över kullarna. Elektroniska sensorer, som ligger gömda längs vägarna som leder till basen, rapporterar all in-kommande trafik.

Sådan är situationen på allmän mark redan innan du når den gräns bortom vil-ken varningsskyltar talar om, att "död-ligt våld får användas mot inkräktare".

Sommaren 1994 tvingades flygvapnet att medge: "Vi har faciliteter inom komplex-et nära uttorkade Groom Lake". Man till-ade att Nellis Range Complex, som Groom Lake är en del av, "används för att tes-ta ny teknologi, operationer och system som är nödvändiga för de amerikanska stridskrafterna. Specifika aktiviteter vid Nellis kan inte diskuteras närmare".

Men ett sådant uttalande gör naturligt vis inte saken bättre. Nu går diskus-sionens vågor istället ännu högre.

Glen Campbell, en f d dataprogrammera-re som studerat basen och skriver om den

på heltid, och som bor i den närbelägna staden Rachel, talar om Area 51 som "UFO staden" och "Amerikas populäraste och hemligaste flygvapenbas".

RYKTEN OM FLYGANDE TEFAT

Massmedia har länge spekulerat om Groom Lake. Flygentusiasterna menar, att det är mer än troligt att Lockheed test-ar hypersnabba spionplan på Area 51, då det var just här man testade SR-71. Men det som fått människor att vallfärda till Groom Lake är alla rykten om flygande tefat.

Alltihopa började i juni 1947, när Kenneth Arnold såg "nio märkliga flyg-farkoster som flög efter varandra" över Mount Rainer i delstaten Washington.

Farkosterna "flög som när man kastar smörgås på vattnet" (fast i USA heter det faktiskt att man kastar "tefat" på vattnet). Arnold klockade dem till en fart av 28 000 km i timmen.

Han var en federal marshal och framgångsrik affärsman och hans vittnes-mål kunde inte viftas bort hur som helst. Observationen kablades ut över USA och hela världen, och under-söktes mycket noga av Army Air Force (AAF), som fruktade att han sett ett hemligt, sovjetiskt vapen.

Men först var man tvungen att avskrivna en annan tänkbar förklaring nämligen: Var det en farkost byggd i USA? Enligt Curtus Peebles "Watch the Skies!", en historik om UFO-fenomenet som nyligen publicerades av Smithsonian Institution, misstänkte man tidigt ett hemligt flygprogram som lanserats av flottan.

"Är ni säkra på att flottan skrotade XF5-U1-projektet?", frågar man i ett AAF-memo från 1947.

FLYING FLAPJACK FLÖG SOM ETT TEFAT

XF5-U1 eller "Flying Flapjack" som det också kallades, byggdes av Chance Vought från Stratford, Connecticut, och var det närmaste man kunde komma ett flygande tefat. Trots att det naturligtvis inte kom i närheten av de 28 000 km i timmen som Arnold rapporterat, kunde det göra manövrer som inget annat plan tidigare klarat och man kan säga att det flög som ett tefat.

Programmet har spårats ända tillbaka till 30-talet, när Charles Zimmerman från "National Advisory Committee on Aeronautics" flög en serie obemannade

modeller som så småningom ledde honom till Flapjack-formen. Det extraordinära med planet var att det tycktes trotsa de aerodynamiska lagarna.

Flapjack lyckades både flyga snabbt, för att klara sig i stridsituationer, och så sakta att det kunde landa på små fält eller ett fartygsdäck. Med till-räcklig motorstyrka tros det ha kunnat stiga vertikalt, utan något flygfält alls!

Snabbheten berodde på att det i grund och botten bestod av en enda vinge, med proportionell längd och bredd, som på ett modernt jaktplan. Trots att korta vingar kan skapas att producera relativt liten tröghet i höga farter, fungerar de mycket dåligt vid låga farter. Orsaken är att den stora mängden luftspill från vingarnas undersidor, vispas runt till tornadoliknande virvlar som håller sig bakom planet. Zimmerman begränsade detta genom att placera Flapjacks propellrar på ytterkanterna och rikta dem så, att de motverkade virvlarna.

100 FLYGNINGAR

Denna enkla idé funge-rade utmärkt vid mer än 100 flygningar med ett bemannat plan kallat V-173. I slutet av 1942 gav flottan klartecken till konstruktionen av två fullskaliga XF5-U1 jaktflygprototyper.

Med två motorer på vardera 1 600 Hk - Pratt

& Whitney Twin Wasp - förväntades planet komma upp i 7 225 km i timmen och kunna komma ner i så låg fart som 70 km i timmen. Baserat på sina erfarenheter med V-173, menade Zimmerman att den turbin-drivna Flapjack skulle kunna nå 9 350 km i timmen, och lyfta och landa vid en nollfart.

Vi lär aldrig få veta om han hade rätt. XF5-U1-prototyperna var färdiga 1947, men flög aldrig. Flottan hade vid det laget bestämt sig för att istället satsa på mera ortodoxa jaktplan och gav order om att XF5-U1 skulle förstöras.

Inget plan klarade emellertid vad Flapjack klarat förrän Hawker Siddeley Kestrel - en efterföljare till Harrierns vertikala start och landning - började flyga på 60-talet.

Medan flygvapnet funderade på vem eller vilka som låg bakom de fantastiska flygande tefaten, blev flygentusiasterna alltmera fascinerade av flygegenskaperna hos en sådan farkost.

Det måste vara framtidens flygplan!

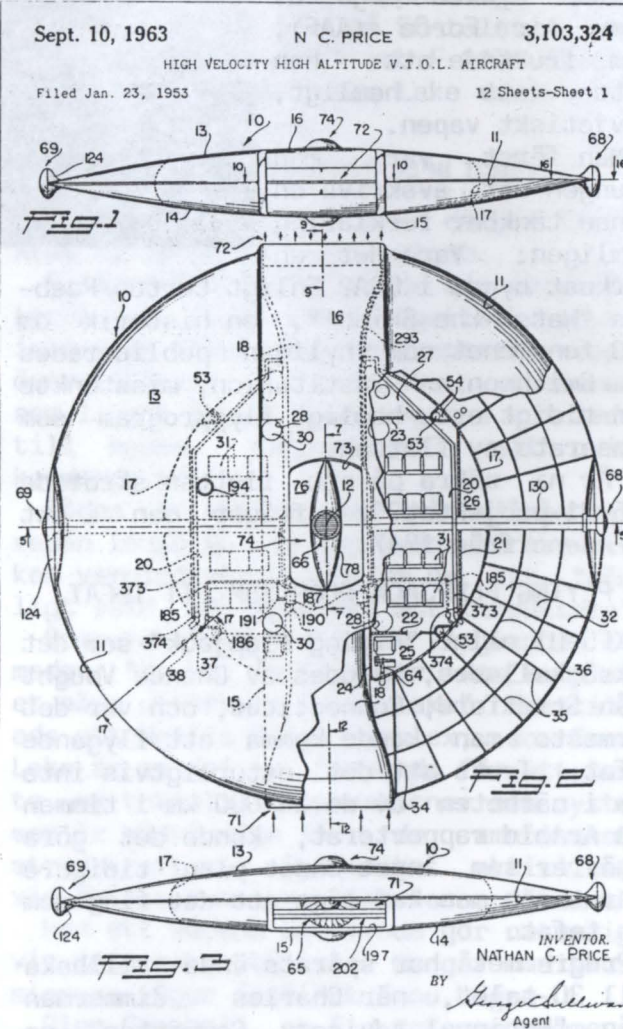
Ett långt och detaljerat patent lämnades 1953 in av Lockheed och beskriver "en rund flygande farkost". Precis som Flapjack var en av fördelarna dess snabbhet (över mach 4) och en annan förmåga att starta och landa vertikalt.

LOCKHEED ÄR KOPPLAT TILL TEFAT

Patentet räknar upp flera saker som stämmer in på ett flygande tefat. Formen som skulle ge utmärkt stabilitet, både strukturellt och aerodynamiskt, vid vertikal start och landning; rymligheten och utförandet, som skulle öka dess flygförmåga avsevärt.

Det finns inga bevis för att Lockheeds radikala farkost någonsin lämnade ritbordet, men då Lockheed ligger bakom både U-2, SR-71 och F-117A och nämnts flera gånger i samband med Groom Lake, är namnet för alltid kopplat till flygande tefat.

När Lockheed ansökte om sitt patent, började engelska Avro Aircraft, som byggt några av andra världskrigets mest framgångsrika bombplan, arbeta på ett mera praktiskt tefat, vid sin filial i Toronto, Kanada. Med en budget från den kanadensiska regeringen, skissade Avro på en farkost som drog nytta av den "runda" vingen. Resultatet blev GETOL (Ground Effect Takeoff and Landing), men kostnaderna blev för höga och projektet övertogs av amerikanska flygvapnet.

DRÖMMEN OM DET FLYGANDE TEFATET: Convair skissade på farkosten till vänster, men dess öde är okänt. Hemliga Vapensystem 606A (farkosten i mitten) dog med Avrocar och svenskättlingen Paul Möller (i farkosten längst ner på denna sida) har ännu inte fått luftfartsverkets tillstånd att gå till väders med sitt hembyggda flygande tefat. Farkosten på nästa sida är en modell baserad på Robert Lazars påståenden om tefaten på Area 51.

Flygvapnet skissade fram ett topphemligt projekt kallat Vapensystem 606 A som var ett flygande tefat som mätte 90 meter i diameter och kunde gå en toppfart av 17 000 km i timmen!

Men när man insåg att det skulle dröja länge innan ett jaktplan utan GETOL:s kapacitet kom upp i den farten, gick man samman med armén och byggde istället en långsammare, enklare farkost. Resultatet blev något av det märkligaste som skådats i flygets historia.

VOBBLADE OKONTROLLERAT

Vid testflygningar nära marken kunde VZ-9V Avrocar hålla sig någorlunda stabil i luften, men kom den upp kring fem meter började den vobbla okontrollerat.

Tester i vindtunnlar visade att den aldrig skulle kunna flyga snabbare än 60 km i timmen. I december 1961, och sedan man satsat 10 miljoner dollar på den skrotades projektet.

"Det var en gammal idé, men uppfinnaren var före sin tid", säger Dan Murray, som ledde projektet åt flygvapnet. "Jag är säker på att man skulle kunna bygga ett flygande tefat med dagens flygteknologi. Frågan är bara varför?"

Ja, varför fortsätter experimenten? Ta Sikorsky Aircraft till exempel, som sedan 1988 testat en två meter i diameter stor diskusformad och obemannad farkost kallad Cypher. Det är en slags robotversion av Avrocar och flyger bäst på låg höjd, då den är avsedd för spaning.

En serie olika tefatsmodeller har också byggts av svenskättlingen Paul Möller, som även han har sneglat på Avrocar.

Möllers senaste skapelse, åttamot-

riga M-200 X flyger stabilare än de tidigare och liknar ett flygande tefat. Något starttillstånd har Möller dock ännu inte fått av luftfartsmyndigheterna.

Även ryssarna har något liknande Avrocar på gång, och kallar sitt "tefat" för "Thermoplane".

MILITÄR TEFATSFORSKNING?

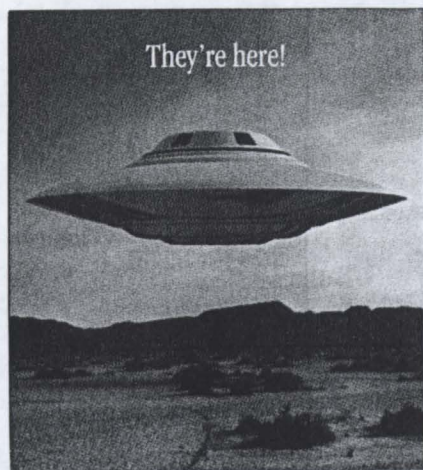
Men hur är det då med de flygande tefat som flygvapnet fruktade för 47 år sedan? Var Vapensystem 606 A och Avrocar verkligen slutet på militär tefatsforskning? Mycket tyder på att det inte var det.

William Blake, en ingenjör vid flygvapnets Wright Laboratory, berättar att flottan i början av 60-talet lät Convair skissa på en stor, atomdriven farkost. Den var 120 meter i diameter och kunde ta en last på 500 000 ton!

GEM - Ground Effect Machine - som den kallades, byggde på Avros principer, men kunde inte flyga på hög höjd.

Sedan har vi förstås Robert Lazar, som påstår att han arbetade vid en Nellis-Range-bas som är ännu hemligare än Area 51.

Basen, som kallas S4, består enligt Lazar av nio underjordiska hangarer där det står utomjordiska farkoster som regeringen försöker kopiera.

Men när vi berättade för en respekterad fysiker vad han sagt om "rymdskeppens" framdrivningssystem, fick vi veta att beskrivningen innehöll en rad fundamentala fel. Lazars bakgrund stämmer inte heller och allt fler tror idag, att han är en bluffmakare.

GRYNINGEN RANDADES

Den här natten höll jag en låg profil. Tornet rapporterade klockan fyra på morgonen; "allt är lugnt", vilket betydde att man inte sett mig. Klockan 4.30 flög en Black Hawk-helikopter över på låg höjd, men jag låg skyddad inne bland klipporna.

Gryningen randades. Aktiviteten på basen ökade. Jag såg personbilar, lastfordon och människor bland hangarerna.

En F-117A rullade ut på startbanan, men inga tefat. Ändå kändes det spännande att smygga på denna hemliga värld. Det finns något man försöker dölja här, och så länge dom inte berättar vad det är, kommer vi att fortsätta att drömma om flygande tefat made in USA.

Annons

Nu kan du köpa föredragsvideon
"VÄRLDENS STÖRSTA UFO-SEMINARIUM!"

Föredraget består av tre band, vart och ett 3 timmar långt. Bland föredrags-hållarna finns Inge Falk, Carl-Axel Jonzon, Marcel Westerlund, Sten Lindgren, Jannike Jarlum, mfl. Sätt in 150:- per band eller 350:- för alla tre, på Postgiro 429 78 45 - 2, UFO-Information.

INSÄNDARE

Hejsan!

HÅRDA TIDER (föregångaren till UFO-Rapport; reds anmärkning) gör verkligen skäl för sitt namn. Ingen har någonsin tidigare behandlat UFO-Sverige och Claes Svahn så tufft!

Jag håller fullständigt med om, att man ska vara kritisk men öppen till UFO-gåtan. Inte kritisk och negativ, som Claes Svahn i UFO-Sverige. Vem man än pratar med, så pekas han ut som den mest negativa ordförande den svenska ufologin haft. Varför är det så? Har Claes Svahn aldrig själv sett någonting? Är han köpt av myndigheterna?

Hälsar Göran i Sollentuna.

SVAR FRÅN UFO-RAPPORT:

Claes Svahn har enligt uppgift aldrig sett något UFO själv, men å andra sidan har han aldrig spanat heller och frågan är om han tittar upp över huvud taget.

Han har medgett att han har ett samarbete med FOA; Forsvarets forskningsanstalt och man vet också att han haft och har täta kontakter med företrädare för både försvarsstaben och SÄPO.

Varför han är så negativ och djupt skeptisk till UFO-gåtan, är en gåta i sig men redan under sin barndomstid i Mariestad lär Claes Svahn ha varit "a pain in the ass" för sin UFO-förening.

Hejsan!

Jag är en 20-årig tjej i Göteborg som älskar "Hårda Tider"! Blir den bara lite proffsigare till sitt utförande så blir det en riktigt bra tidning med tiden.

"Hårda Tider" slår knock på UFO-Sverige i vartenda nummer och det gillar jag verkligen! Får dom fortsätta som dom gör kommer folk att sluta rapportera UFO:n, och det är ju observatörerna man lever på, eller hur?

Håll ut och på dom bara, hälsar Barbro i Lerum.

SVAR FRÅN UFO-RAPPORT:

Tack Barbro, för att du älskade Hårda Tider. UFO-Rapport kommer delvis att gå i dess fotspår, även om den här tidskriften ska innehålla mera UFO-reportage och oförklarade händelser, både från Sverige och internationellt och jag hoppas du kommer att gilla den lika bra.

Intervju med Boris Jungkvist:

Andlig UFOlogi
är bara flummeri!

Boris Jungkvist dominerade länge UFOlogin, inte minst med sina faktaspäckade och välskrivna böcker i ämnet.

1989 inledde Boris ett samarbete med delmasen Paul Hellberg, som tre år tidigare startat "UFO-Luftrumsbevakning", en frisk fläkt som utmanade debunking-organisationen UFO-Sverige och som gick sina egna vägar. Paul hade börjat med ett dussin medlemmar. Idag är Luftrum ca 150 medlemmar stort.

Sten Lindgren kom med på ett tidigt stadium och ingen enskild medlem har gjort så mycket reklam för Luftrum, som just Sten. Men otack är världens lön, skulle det visa sig och alla häpnade när Boris tog avstånd från Sten.

Samarbetet Boris-Sten började knaka i fogarna redan när Sten tog hit den amerikanske kontaktmannen Howard Menger, och UFO-Sverige passade på att kritisera Luftrum för att dom deltog, och på så sätt stödde vad dom anser är fantasier.

Den totala brytningen kom helgen den 23-24 april förra året, när Boris tog

officiellt avstånd från Stens kontakter med dom utomjordiska. Boris har säkert ångrat sig bittert och allt bråk som följde har stundtals pressat honom så hårt, att han haft planer på att avgå.

"VI FÖRSÖKER FORSKA SERIÖST"

UFO-Rapport: Vad är Luftrums syfte?

Boris: Att vetenskapligt försöka bevisa att UFO:s är en realitet. Vi försöker forska seriöst i ämnet.

UFO-Rapport: Vilken hypotes arbetar ni efter?

Boris: Vi tror att den mest sannolika förklaringen är att UFO:s är utomjordiska.

UFO-Rapport: Varför har ni inga fältforskare?

Boris: Bra fråga, hörrudu, men vi har ändå lagt upp forskningen så, att vi är mycket ute på fältet och dessutom har vi radiokommunikation med varandra. Vem är egentligen fältforskare? Det kan ju nästan vem som helst utnämna sig till, det är bara ett epitet.

UFO-Rapport: Men varför får era medlemmar ingen utbildning?

Boris: Jaa, det är också en bra fråga, men det beror på bristande ekonomiska resurser. Det vi får in i medlemsavgifter går åt till att utge tidskriften UFO-Magasinet. Annars skulle vi kunna ge dom utbildning.

UFO-Rapport: Skulle det vara önskvärt?

Boris: Ja, det skulle vara mycket önskvärt.

"UFO-SVERIGE JOBBAR FÖR ÖVERHETEN"

UFO-Rapport: Vad är den största skillnaden mellan er och UFO-Sverige?

Boris: Den största skillnaden är att UFO-Sverige är en ren debunkingorganisation. Dom gör tummen ner för allt vad UFO:s heter, även när det finns faktiska bevis för att UFO:s är en realitet. UFO-Sverige jobbar för överheten.

UFO-Rapport: Tror du att UFO-Sverige är köpta av myndigheterna?

Boris: Det tror jag. Ja, det är jag fullständigt övertygad om.

UFO-Rapport: Vem skulle det vara?

Boris: Ja, det finns ju amerikanska organ..

UFO-Rapport: Tänker du på CIA?

Boris: Ja, just det. Man vet ju att CIA nästlat sig in både hos FOA och Försvarsstaben.

"MÅNGA GÅNGER HAR JAG TÄNKT SLUTA"

UFO-Rapport: Hur länge tänker du sitta kvar som ordförande i Luftrum?

Boris: Jaa, det beror på hur länge jag orkar och hur länge jag har lust att hålla på med det.. många gånger har jag tänkt sluta, för det har varit så mycket strul, från en liten, liten grupp..

UFO-Rapport: Det är en liten grupp som bråkar, menar du?

Boris: Ja, några få personer. Vi har i våra stadgar att vi inte ska blanda in andlighet i det här och då tänker vi inte göra det heller!

UFO-Rapport: Varför är du så rädd för andligheten?

Boris: Jag är inte ett dugg rädd för något sådant. Det är bara det, att vi har hela tiden haft den målsättningen, att vi ska arbeta på ett strikt vetenskapligt sätt med att fotografera och videofilma UFO:s och då passar det inte att hänge sig åt en massa önsketänkande och sitta och flumma i någon fönsterlös källare och önska att UFO ska visa sig.

UFO-Rapport: Är det flum för dig, andligheten inom UFO-rörelsen?

Boris: Ja, jag ser det som rent flumneri.. Jag tycker det är nonsens alltihopa och det värsta är, att får vår

förening en sådan stämpel, då kommer varken journalister eller forskare att ta oss på allvar! Då tror man att vi är någon ockult sekt som har kontakter dagligen och stundligen med utomjordingar.

"FOTON OCH VIDEOFILM AV UFOs ÄR BEVIS"

UFO-Rapport: Men hur ska ni kunna lösa UFO-gåtan genom att bara spana?

Boris: Foton och videofilm av UFO:s är bevis, men man måste också hänga med i den internationella litteraturen, intervju rapportörer och lägga ner litet arbete på det.

UFO-Rapport: Är bilder verkligen acceptabla bevis?

Boris: Ja, UFO:s är en realitet om dom har fotograferats.

UFO-Rapport: Tror du forskarna tar något som Luftrum på allvar?

Boris: Det borde dom göra i alla fall, och om dom inte gör det får dom skylla sig själva.

UFO-Rapport: Har ni haft kontakt med någon vetenskapsman?

Boris: Jag har haft litet privata, inofficiella kontakter med forskare, men vi ligger lågt med det och samlar bevismaterial först.

UFO-Rapport: Tror du att UFO-gåtan kommer att lösas?

Boris: Jag tvivlar på det. Så länge myndigheterna världen över lägger locket på tror jag inte den går att lösa, men jag tror samtidigt att allmänheten inte tål sanningen om UFO:s!

UFO-Rapport: Varför inte det?

Boris: Det skulle bli för stora omvälvningar, både religiöst, politiskt, ekonomiskt och på alla andra sätt, och människan är i grunden konservativ, och mot förändringar, därför tror jag väldigt få tål sanningen om UFO:s..

När Hårda Tider skrev att luften gått ur Luftrum på grund av bråket med Sten Lindgren och andra (Margitta Wigren och hennes far, Benny Magnusson, mfl.) gick Boris till attack mot mig och efter en satir i nästa Hårda Tider har Boris enligt uppgift skrivit brev till Clas Svahn. Men det var väntat. För på frågan vem eller vilka han kunde tänka sig att samarbeta med i framtiden svarade Boris:

"En sak är bra med UFO-Sverige och det är att dom håller rent från sådana här grupperingar som t ex Margitta Wigren & Co. men för övrigt finns det väl inte någon som vi kan samarbeta med.. Jag skulle kunna tänka mig att samarbeta med UFO-Sverige om dom ändrade sin inställning och slutade hemlighålla sina resultat".

Bandad intervju med Boris den 940609.

TRIANGEL-UFO:s ÖVER STORBRITANNIEN

Det ska vara ett triangel-UFO på 90-talet!

Rapporter om triangelformade besökare har kommit in från hela Europa, bäst minns man kanske den stora vågen i Belgien för några år sedan, när flygvapnet där nere såg farkosterna på radar och även jagade dem i luften. Utan framgång, som vanligt.

Det blir allt vanligare även i Storbritannien och nedanstående har vi fått från den engelske ufologen Tony Dodd.

TRIANGEL ÖVER STOKE-ON-TRENT

Vid 21.30-tiden på kvällen den 11 oktober 1994, larmades fotojournalisten David Bailey om ett bråk med skjutvapen inblandade, utanför sitt hem i Biddulph

i Stoke-on-Trent i mellersta England.

När han kom körande längs väg A 527 upptäckte han ett föremål på himlen som han först trodde var en helikopter. Han insåg dock snart, att det var något märkligt med dess ljus.

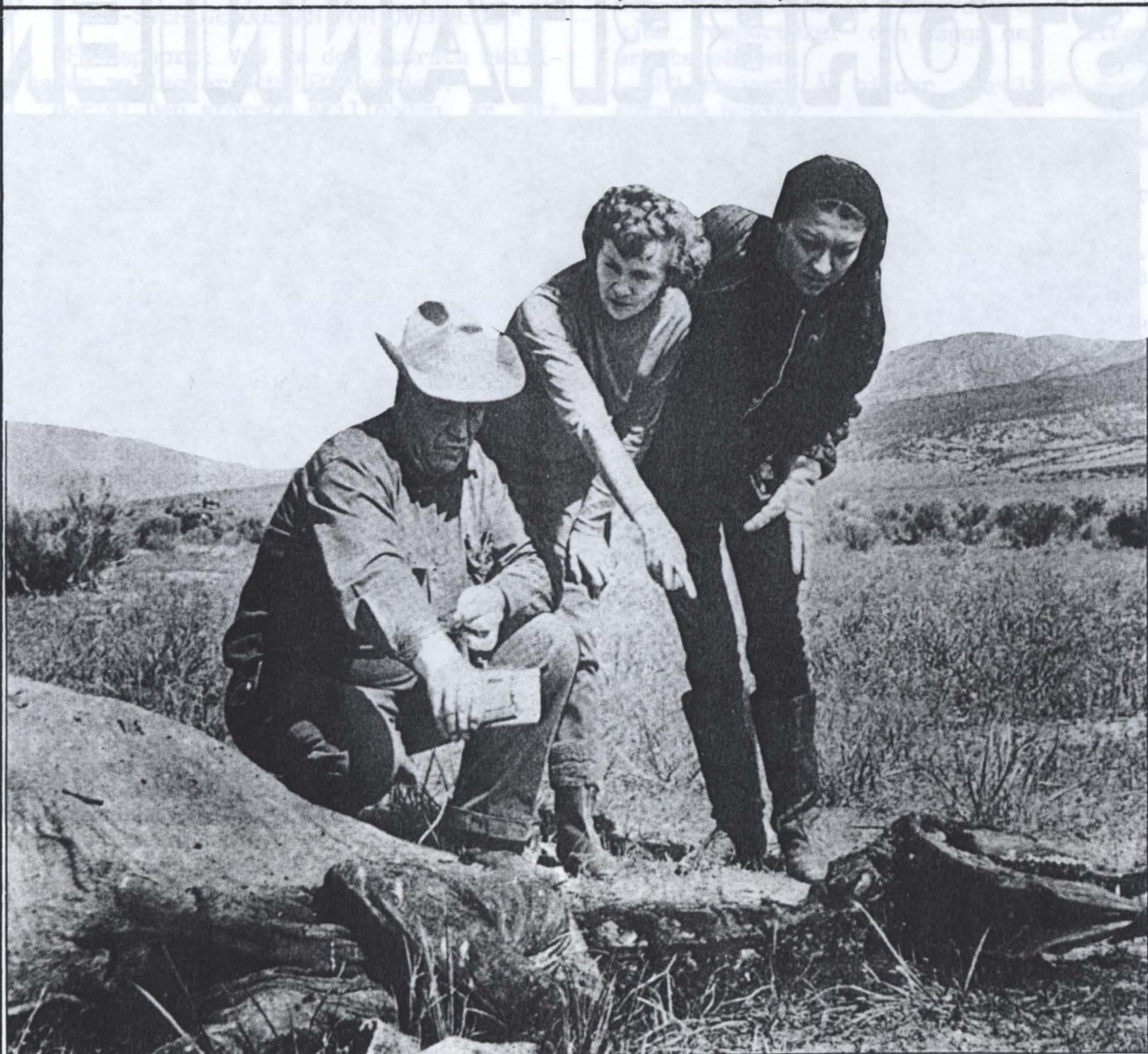
När förenålet kom närmare, såg han att det var en triangelformad farkost, 20-30 meter bred. Han såg en rad röda ljus på undersidan. Några av dem var även gula.

Farkosten flög med ca 60-90 km i timmen, på ett avstånd av omkring 120 till 150 meter, ändå kunde han inte höra något ljud ifrån den.

Några dagar senare tog Bailey ett foto av området och lät en dator lägga in den illustration ni ser här ovan.

De mystiska STYMPARNA

DJUR ÖVER HELA VÄRLDEN STYMPAS OCH DÖDAS. MYSTERIET BÖRJADE I USA PÅ 60-TALET OCH HAR ALDRIG FÅTT NÅGON FÖRKLARING. ÄR DET DJÄVULSDYRKARE? ETT HEMLIGT REGERINGSPROGRAM MED MILITÄRT SYFTE? ELLER ONDSKEFULLA UTO MJORDINGAR? UFO-RAPPORT BÖRJAR I DETTA NUMMER EN SERIE I FEM DELAR OM MYSTERIET SOM FÖRBRYLLAR, FASCINERAR, OCH SKRÄMMER EN HEL VÄRLD.

På morgonen den 9 september 1967, hittades stoet Lady (förväxlat med Snippy av en amerikansk reporter och det är med "Snippyfallet" som stympningarna blev kända) stympat till döds i en beteshage på Larry King-ranchen i San Luis Valley i södra Colorado, USA.

På huvudet och halsen var allt skinn och kött borta, avflått med ett rakbladsvastt precisionsinstrument. Alla vitala organ, som hjärtat, hjärnan, le-

vern och lungorna var urtagna och avlägsnade. Kroppen hade dessutom tappats på blod.

OIDENTIFIERADE FLYGANDE LJUS

Oidentifierade flygande ljus hade setts i området och det var i första hand dom som intresserade veterinären John Altshuler från Denver, när han vid samma tid körde ner till San Luis Valley. Ljusen misstänktes vara UFO:s

och enligt vittnesmål höll de till vid närbelägna Sangre de Christo Mountains.

Dr. Altshuler hade aldrig hört talas om djurstympningarna. När en skogsvaktare bad honom undersöka det döda stoet, chockades han av det han fann.

Vävnadsprover som studerades i ett laboriemikroskop på sjukhuset, avslöjade att hemoglobinet (ett järnhaltigt äggviteämne som transporterar syre från lungorna till vävnaderna) hade kokat, vilket tydde på att hög värme hade använts för att skära ut vävnaden.

Intill hästen hittades en mystisk cirkel - ca en meter i diameter med sex eller åtta mindre hål, vart och ett 10 cm brett och 15-20 cm djupt. När Berle Lewis, stoets ägare, genomsökte området upptäckte han att Ladys spår upphörde ca 30 meter sydöst om kroppen.

"Det såg ut som hon sprungit runt i en cirkel", berättade han. "Det fanns ingen ting annat, inga spår av något slag mellan där och den plats där vi hittade henne".

Men tolv meter söder om kroppen, hittade man en bruten och svedd buske, och cirkeln med hålen.

SKRÄCKVÅG AV STYMPNINGAR

Ingen visste det då, men Ladys död var början på en världsomfattande skräckvåg av stympningar, som pågår än - 30 år senare!

Sedan 1967 har drygt 25 000 djur, i första hand tamboskap, men också andra djur, hittats avlivade och otäckt stympade - bara i USA! Alla delstater har idag drabbats av det till synes olösliga mysteriet.

Liknande stympningar har också rapporterats från Kanada, Mexico, Central- och Sydamerika, Australien, Kanarieöarna, den afrikanska kusten, delar av Europa; bl a Sverige, Tyskland och England, och från Japan.

Hur många djur det handlar om globalt, vågar ingen ens gissa sig till, men då mysteriet på senare år även drabbat vilda djur, som älgar, hjortar, rådjur etc. och även omfattar hundar och katter torde det handla om 10 000-tals, ja, kanske 100 000-tals djur.

INGA SPÅR, INGA LJUD

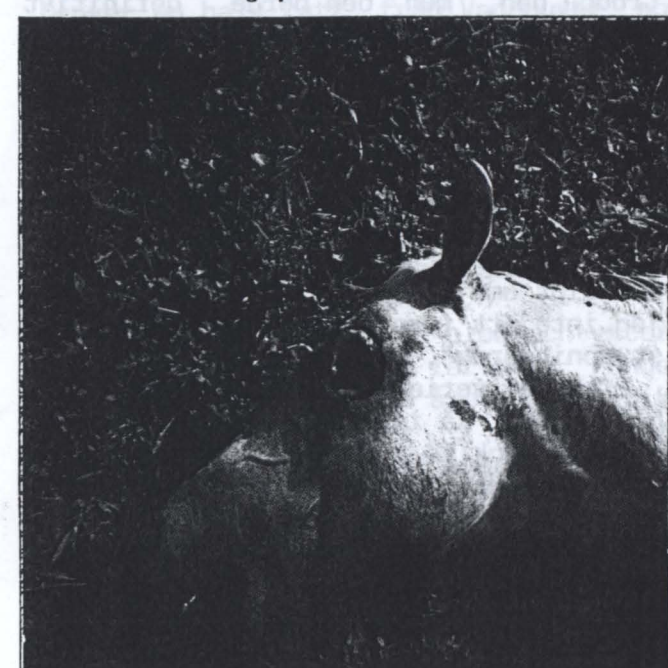
Polisen har aldrig hittat fotavtryck på slaktplatserna. Inte ens där marken består av lös jord, eller varit snötäckt. Ingen har sett eller hört stymparna, inte ens tränade vakthundar. De drabbade djuren har aldrig gett ifrån sig ett ljud, och djur i närheten har

inte heller reagerat.

Den teknik stymparna använder för att döda djuren är så avancerad, att dödsorsaken sällan eller aldrig kunnat fastställas.

Stympningarna utförs så, att skinnets skärs bort i en oval, någonstans på kroppen, varvid olika organ avlägsnas; som t ex könsdelarna, juvret eller ett eller båda ögonen. Men inre organ, som gallblåsan och hjärtat, har också tagits ur kroppen - och det utan att man gjort ett yttre sår!

Det som nästan alltid saknas på djuret är ett öra, ögat och den omgivande vävnaden, köttet på nederkåken, ibland käkbenet och tänderna. Tungan avlägsnas ofta långt ner i halsen med ett vertikalt, fint snitt. Ändtarmen är utskuren genom ett hål som är 10 cm i diameter och 15-40 cm djupt. Ibland är också

svansen avskuren.

På handjur är hela penisen och pungen bortskurna, men ibland avlägsnas bara en testikel och pungen lämnas intakt utan hål eller snitt. På hondjur avlägsnas juvret med ett skinn djupt snitt eller så tar man bara spenarna.

MYSTISKT FÖRSVUNNA HJÄRTAN

När en stympad ko som hittats nära Sterling i Colorado 1976, undersöktes nekrologiskt, fann veterinären att hjärtat avlägsnats ur sin hjärtsäck utan att denna skurits upp!

Laserkirurgen Dr. Arlen Meyers vid Rose Medical Center i Denver, konsulterades och berättade att han i sin egen laserforskning försökt hitta ett sätt att skära i en sjuk gallblåsa, utan att samtidigt skada skinnets, nerverna, blodådrorna, benen, musklerna och andra org-

platsen och tog nya bilder av kon. Inte heller den här gången kunde någon se den blå strålen med blotta ögat. När filmen framkallades syntes den igen!

Kon låg på ena sidan och ljusstrålen gick upp från omkring mitten av den. Ljuset var inte klarblått, snarare matt. Det var format som en cylinder, ca 7,5 cm i diameter och började ca en halv meter från magen på kon.

Jim Marrs ville publicera bilderna och konstapeln gav sitt tillstånd. Han tillade dock, att bilderna var de enda

an, men inte hittat något. På 2 100-talet kommer sådan teknik att finnas, trodde han, men den hörde definitivt inte hemma på 80-talet.

Texasreportern Jim Marrs på tidningen "Fort Worth Star-Telegram" minns att en ranchägare i april 1979 frågat honom hur ett rovdjur kunde slita ut ett djurs hjärta genom ett perfekt cirkelrunt hål i halsen?

"Svaret är att något sådant är fullständigt omöjligt och personligen tror jag inte att rovdjur är ansvariga för stympningarna", säger Jim Marrs.

Efter en serie nya, oförklarliga fall blev Marrs så intresserad av mysteriet att han gick på ett polissymposium om boskapsstympningarna, som hölls i Albuquerque, New Mexico, och hade samarrangerats av den förre astronauten och dåvarande senatoren, Harrison Schmitt från samma delstat.

"Under symposiet träffade jag löjtnant Don Rystrom vid polisen i Bentonville, Arkansas, och sergeant Doug Fogley vid statspolisen i samma delstat" berättar Jim Marrs. "De var väldigt upprörda över att symposiet, som inte var öppet för allmänheten, hade belagts med vissa restriktioner, då de ville visa några märkliga bilder de tagit".

BLÅ STRÅLE

Rystrom hade undersökt en boskapsstympning nära Ventonville och tagit en serie färgdia som bevis. När bilderna framkallats, upptäckte han en märklig blå stråle, som steg upp från den döda kon!

Ljusstrålen var synlig på alla bilder han tagit av kon, oavsett vinkel, och befann sig hela tiden i samma läge, vilket utslöt ett framkallningsfel.

Rystrom köpte en ny film, som noga kontrollerades, och återvände sedan till

kopior han hade och bad att få skicka nya till Marrs.

"När jag kom hem försökte jag nå Rystrom per telefon, men det gick aldrig", berättar Jim Marrs. "Först var han ute, sedan hade han semester, och till slut fick jag beskedet att han inte jobbade där längre".

Mörkläggnig? Ja, sommaren 1993 bekräftade Don Rystrom hela historien för TV-reportern Linda Moulton-Howe (som både gjort en TV-dokumentär och en bok om stympningarna i USA), och tillade att både papperskopiorna, negativa, och rapporten om fallet avlägsnats ur hans arkiv. Han visste varken varför eller vem som tagit dem.

PENISEN OCH TESTIKLARNA SAKNADES

Den 7 november 1992, hittades en get död och stympad på en gård i Albertville, Alabama. Penisen och testiklarna saknades. Geten var ett av åtta djur som hittades döda mellan november 1992 och februari 1993, i Marshall County.

Senare hittades 14 får döda och

stympade omkring tio mil sydöst om Albertville, i Anniston. En av lantbrukarna, Gervis Wood, sa att han aldrig sett sådana sår.

"Det fanns inget blod kvar i djuren eller på marken och bara ett enda spår", berättade han. "Avtrycket liknade ett stort hundspår".

Stora "hundspår" har även hittats nära stympade djur på Kanarieöarna, och på Afrikas västkust på 70-talet.

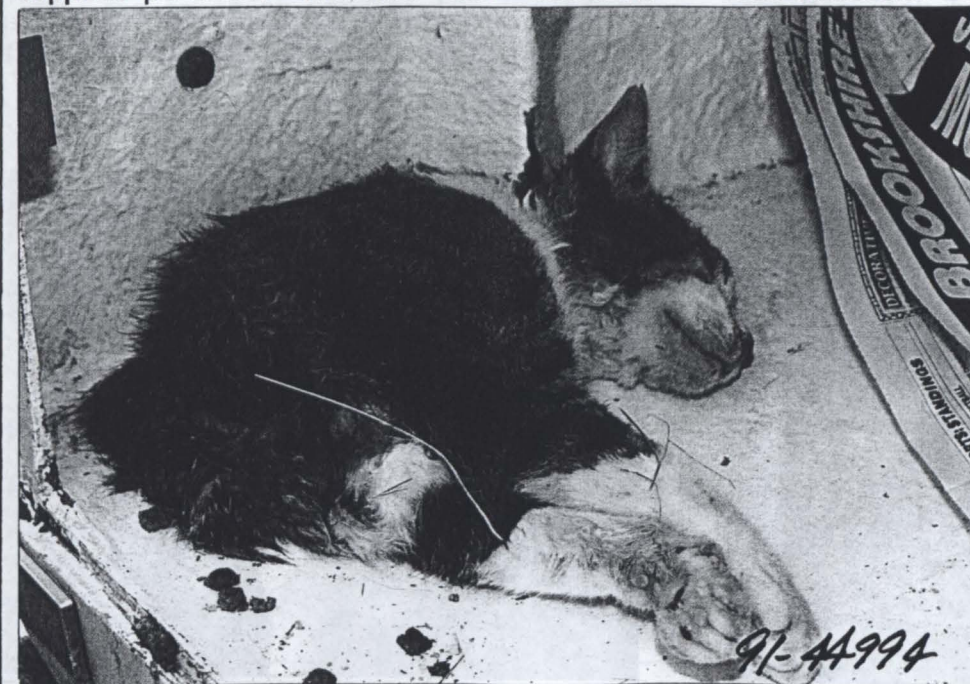
Den 4 februari 1993, hittades en havande ko från staden Arab i Alabama med juvret avlägsnat och sin ofödda kalv halvvägs utdragen ur vaginan. Kalvens vänstra öga hade också tagits ut, och köttet runt själva ögat saknades.

Samma dag hittade Waymon Buttram i Geraldine en av sina Anguskor död, med vävnad bortskuren från vänstra käken.

DE ÖVERLEVANDE KORNA VAR NERVÖSA

"När vi steg in i beteshagen omringades vi av de överlevande korna, som var mycket nervösa", berättar konstapel Ted Oliphant vid polisen i staden DeKalb. "Vi var tvungna att jaga bort dem två gånger, och de följande veckorna uträttade de sina behov på den plats där den stympade kon hittats, som om stanken skulle kunna tvätta bort det som hänt".

Den 6 april 1993, hittades en 350 kilo tung ungtjur död och stympad i Blaine County, Oklahoma. En veterinär undersökte djuret, men kunde inte fastställa dödsorsaken. Ytterligare en ko hittades död och stympad samma dag i Canadian County, söder om Oklahoma City och i staden Moore hittades en hund med avhugget huvud, tre tassar bortskurna, och hjärtat urtaget. Den hade också tappats på blod. Huvudet och tassarna

har tagits på stympade hundar i USA sedan i slutet av 80-talet.

På 70-talet inträffade också en våg av kattstympningar i Kanada, Kalifornien, och Texas. Det var särskilt katter av rasen Russian Blue som försvann.

Bakkroppen på katterna hittades sedan tre kvarter från ägarens bostad, tömd på blod. Man hittade antingen frambdelen eller bakkdelen av katten, men inte båda delarna samtidigt.

Vic Warren vid "Animal Control for Vancouver City" i Kanada, sa i ett uttalande i januari 1993, drygt 20 år senare, då kattstympningarna fortfarande höll på:

"Vem som än slaktar dem så utförs det med kirurgisk precision. Jag hoppas bara att katterna var döda innan de halverades".

I mars 1993 fick Dr. John Altshuler i Denver en halv katt från Vancouver, som han åtagit sig att undersöka, och fann att ingreppen gjorts vid hög värme och således liknade boskapsstympningarna.

FÅR TÖMDES PÅ BLOD

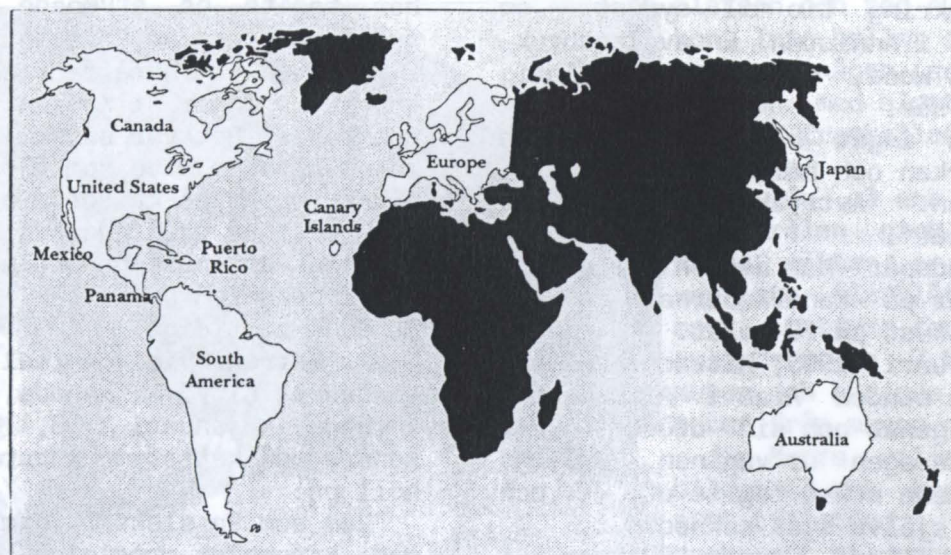
George Andrews, författare och UFO-forskare med boskapsstympningar som specialitet, har kartlagt förstypningar i Frankrike.

1985 tömdes 250 får på blod och ytterligare en flock på 200 får dog under mystiska omständigheter året därpå. Liknande incidenter nära militärbasen Cajuers i slutet på 1992, handlade om ca 300 får.

"Det är som om någonting någonstans i Frankrike behöver en fix färskt blod och vävnader, då ungefär samma mängder tas hela tiden", säger George Andrews. "Om det handlade om någon slags hemlig forskning, skulle det vara mycket enklare att föda upp får i ett labb och göra försöken utan att en enda människa fick reda på dem, så den teorin håller inte".

I augusti 1992 hittades 15 får och två kor döda på ett bete i Alton Barnes i England. En veterinär konstaterade att de dött av hjärtattack.

En kort tid senare hittades sädesfälts-cirklar i samma hage och familjen Harleys fårhundar vägrade att gå in i dem trots att

Förutom USA och Kanada har döda och stympade djur hittats i Mexico, Panama, Puerto Rico, Brasilien, England, Frankrike, Tyskland, Sverige, Australien, Japan, på Kanarieöarna och längs Afrikas västkust. Mysteriet har pågått i drygt 30 år.

de annars följer både husse och matte vart de än går.

I både Idaho och Colorado har polisen sett spår av björn, varg och präriehundar som närmast sig ett stympt djur, men som aldrig gått fram till kadavret, utan bara runt, runt i frustrerade cirklar, som om stymplingen skrämt bort dem.

"200 HÄSTAR HAR STYMPATS I SVERIGE!"

Fram till 1993 hade ett dussin hästar stympats i England, ytterligare ett dussin i Tyskland och 200 i Sverige!

De svenska fallen har återgetts i den engelska tidskriften "Fortean Times" av Åke Franzén i Stockholm i augusti 1992, som berättar att hästarna "skurits med ett vasst, skalpelliknande instrument, kring eller i könsorganen. Såren var oftast 30 cm långa och 5-6 cm djupa. Omkring hälften av djuren var så stympade att de fick avlivas".

1980 gjorde Linda Moulton-Howe alltså en TV-dokumentär om de amerikanska

boskapsstymplingarna. Den belönades med en Emmy, TV:s egen Oscar. Tre år senare var hon i Albuquerque, New Mexico, för att göra research om en TV-dokumentär om inkräktande utomjordingar.

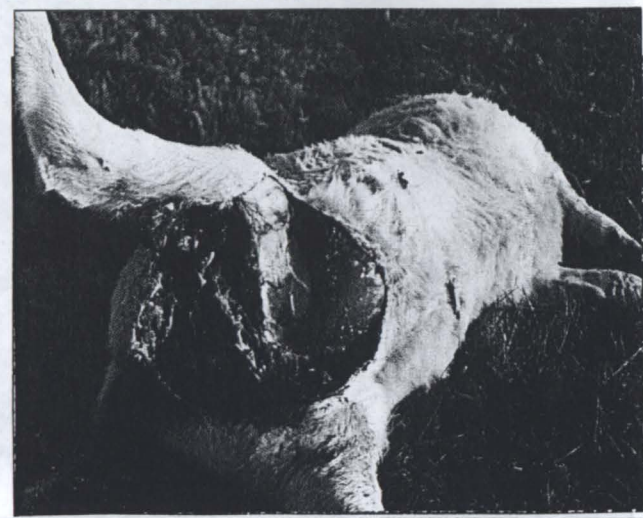
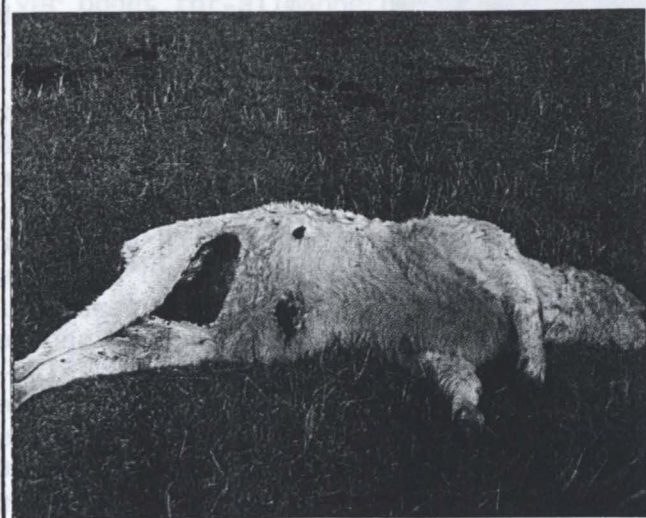
Hon träffade bl a Richard C. Doty, agent från flygvapnets "Office of Special Investigations". Doty tog henne till ett kontor på Kirklandflygbasen, där han sa att hennes dokumentär gjort många i Washington D.C. väldigt upprörda.

"De vill inte att allmänheten ska göra en koppling mellan djurstymplingar och UFO:s", tillade Doty, som också påstod att hans chefer kände till att utomjordiska besökare ligger bakom stymplingarna.

I NÄSTA NUMMER:

Vittnesmål, bilder och illustrationer av och om mystiska helikoptrar, märkliga ljus och oidentifierade flygande föremål på slaktplatserna.

Källa: "Glimpses of Other Realities", av Linda Moulton-Howe 1993.

JAG HETER ZEGOL

UTOMJORDINGARNA går mitt ibland oss!

Det påstod man redan för 20 år sedan och idag är så 'nt vardagsmat. Två kändisar som säger det helt öppet är Sten Lindgren och Rauni-Leena Luukanen.

JAG HAR ALLTID HAFT SVÅRT för att tro på det där, även om jag gärna skriver om det och låter mina läsare bedöma den saken själva, men om utomjordingar nu verkligen gör det, trots allt, ja, då har jag träffat en av dom!

DET HÄNDE för drygt 20 år sedan på ett uppdrag för Saxons Veckotidning. På den tiden hade jag fotografen Kenneth Samuelsson med mig, som tagit den bild ni ser här ovan.

DET VAR I MITTEN AV 70-TALET och vi gjorde reportage i sydvästra Värmland om kvinnan som upplåtit en herrgård åt sekten "Guds Barn", som var populär på den tiden och bl a visat en kvinnlig medlem i gyllene bojar i ett Kvällsöppetprogram

på TV.

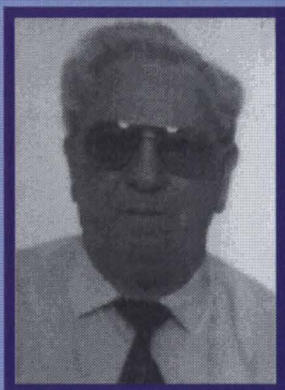
EFTER INTERVJUN i en hammock ute på verandan fick fotografen och jag kaffe i finrummet och då sa hon plötsligt: "Vill ni se min man?". Que? Jag menar, säger man så, vill ni se min man? Så det ville vi förstås och kvinnan gick bort till en dörr och låste upp den.

DEN MÄRKLIGASTE MAN JAG SETT i hela mitt liv kom ut ur rummet, stegade fram till oss och sa: "Mitt namn är Zegol med Z". Det var allt han sa. Han såg ut som en Zegol, den saken är klar. Med öron som Dr. Spock i Science fiction-serien "Star Trek". Tittar ni noga ser ni också att Zegol har tre gånger så långa handlovar som andra människor.

ZEGOL lät sig fotograferas, men sedan gick han tillbaka in på sitt rum, och hans fru låste dörren och gav oss ett gåtfullt leende.

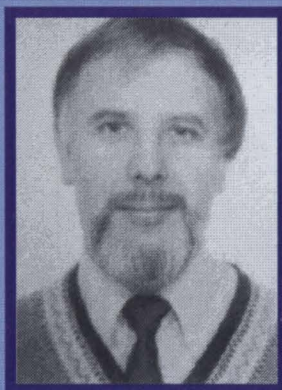
Var Zegol utomjordisk?

Behöver vi EN ANDLIG UFOLOGI?

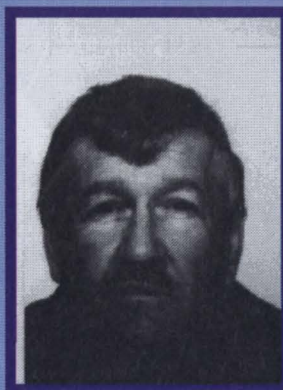
CARL-AXEL JONZON Ödeshög, UFO-forskningens grundare

Jaa, det tycker jag. Datorer och databehandling av UFO leder inte till gåtans lösning. Som vissa tycks tro. Då vi människor är andliga, måste vi istället söka i andligheten efter delar av svaret på UFO-gåtan. Jag menar inte andlig i religiös bemärkelse nu, utan den intellektuella bemärkelsen och vi får inte heller glömma bort astralmänniskan, för även hon ingår i det andliga.

STEN LINDGREN Stockholm, känt kontaktfall

Om man med andlig menar filosofisk förståelse svarar jag självklart! Vi behöver hjälp av utomjordingarna för att förstå vår roll i universum. Man behöver bara se sig om i världen för att inse det. Det är konflikter överallt och det beror på att vi inte har harmoni i vårt väsen.

DANIEL GLANTZ Bergvik, känt kontaktfall

Man ska inte sväva ut för mycket i det blå men andligheten ska ingå i dagens ufologi, helt klart. Kommer bekräftelsen en vacker dag på att UFO:s kommer från en plats utanför vårt solsystem, då räcker det inte att bara ta upp observationstid, fart, färg, form etc. utan då kommer dom tunga frågorna in i bilden.

P.A. LÅNGSVENS Boda kyrkby, Ordförande i Siljansringens UFO-grupp

Det finns en andlig bit i ufologin, men då andligheten inte är riktigt rumsren i ufologiska sammanhang, tror jag att det är bäst om man ligger lite lågt med det än så länge. För mig är ufologin en personlig utveckling och kommer man in på det andliga går det åt ett helt annat håll. Själv är jag inte beredd att gå den vägen än.

Nummer 2 kommer i juni